APOSTOLUL

REVISTA CADRELOR DIDACTICE
Editată de Sindicatul din Învățământ și Cercetare Neamț

SERIE NOUĂ, ANUL XI, NR. 117
iunie 2009

SĂ ÎI CEREM IERTARE

La începutul acestei veri toride, comemorăm 120 de ani din clipa plecării Poetului.

Nu eram mai buni nici pe vremea lui. Tot cîrcotași, tot clănțăi, tot demagogi.Tot invidioși, tot lăudăroși, tot neserioși. Tot îngîmfați, tot fanfaroni, tot mincinoși. Și domnul Eminescu ne cunoștea bine, ca pe rubedeniile sale cele mai apropiate, ca pe niște frați. Ne știa slugărnicia cosmopolită, obiceiul de-a ne pleca grumazul ca să nu-l taie sabia, admirația chioambă în fața poleielii heteroclite, obsecviența orientală care pupă papucul stăpînului, înclinația către osanale și necuviincioasa abilitate de-a ne băga pe sub pielea mai marilor. Popor de bogdaproste, prostit și încovoiat, cu mentalitate de lasă-mă să te las, maeștri ai compromisului și ai diplomației de budoar, sodomizați de bacșișul devenit șpagă, purtători ai cangrenei corupției politice și legiuitori ai nepotismului la cel mai înalt nivel.

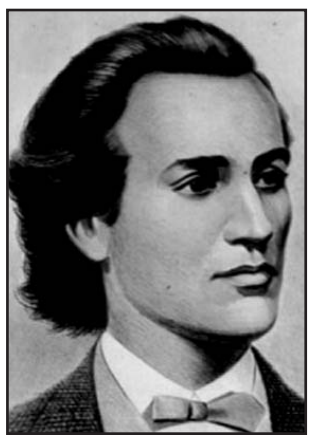

Avea, mai mult decît toți ceilalți, motive „pana chiar să o fi rupt” indignat de obscenitatea și obtuzitatea balcanismului care-și repudiază propriile valori. L-au hulit confrații, l-au crucificat poetaștrii, l-au contestat, l-au trădat, l-au condamnat la singurătate și la disperare cu cinismul celui care scoate ochii privighetorii, pentru ca să cînte crezînd că noaptea nu s-a sfîrșit.

Ticălosiei nu i-au ajuns acești ultimi 120 de ani, confirmînd epigonismul jalnic al saltimbancilor care se vor auziți în numele Istoriei Literare, aruncînd lături fetide peste chipul sacrosant al Poetului, preocupați peste poate de „umanizarea” amintirii sale. Pigmeii bubonici vor să-i maculeze aura de Luceafăr arătîndu-l căzut într-un omenesc banal, lasciv și visceral, căruia dragostea și fericirea i s-au refuzat ca unui histrion care-și înșeală spectatorii. Boala mortală a Poetului nu le inspiră nici milă, nici respect, fiind speculată pentru aruncarea în derizoriu a staturii sale morale. Insulta adusă memoriei este de cea mai ignobilă specie, dar are subtilitate, fiindcă dezmoștenește, dezrădăcinează, lăsîndu-ne orfani.

Domnul Poeziei a știut că sub a numelui său umbră vor prăsi bîlbîiții și gușații :

„Neputînd să te ajungă, crezi c-or vrea să te admire?
Ei vor aplauda desigur, biografia subțire
Care s-o-ncerca s-arate că n-ai fost vreun lucru mare,
C-ai fost om cum sunt și dînșii...Măgulit e fiecare
Că n-ai fost mai mult ca dînsul. (...)
Rele-or zice că sunt toate, cîte nu vor înțelege ...
Dar afară de acestea, vor căta vieții tale
Să-i găsească pete multe, răutăți și mici scandale-
Astea toate te apropie de dînșii...Nu lumina
Care-n lume-ai revărsat-o, ci păcatele și vina,
Oboseala, slăbiciunea, toate relele ce sunt
Într-un mod fatal legate de o mînă de pămînt;
Toate micile mizerii unui suflet chinuit
Mult mai mult îi vor atrage decît tot ce ai gîndit.”

O conspirație împotriva lui Eminescu, poetul național? Lumea de azi e plină de conspiratori, unii conspiră fără măcar să știe că o fac, alții o fac fără să înțeleagă de ce, iar o ultimă categorie de abulici ai reformelor cred că fac bine ceea ce fac, scoțîndu-l pe Eminescu din prim planul fenomenului cultural românesc, făcînd manualele să plîngă de dorul lui. Tocmai el, reformatorul stilului, al limbii și al tematicii poetice, nu-și mai are locul de atîția elitiști.

Eminescu dorea României un viitor strălucit, pe măsura gloriosului trecut. Să se fi înșelat ? Timpul a înghițit deja 120 ani din acest viitor și nu putem spune decît :

- Iartă-ne, domnule Eminescu ...

prof. dr. D.D. URSACHE

OMAGIU ZILEI ÎNVĂȚĂTORULUI

Indiferent la ce organizații internaționale vom adera, pentru învățămîntul românesc există o zi, care a fost și va rămîne a noastră, la 30 iunie, Ziua Învățătorilor.

Chiar dacă starea învățămîntului românesc în momentul de față și rezultatele școlii noastre nu ne aduc laurii de altădată, nu avem nici dreptul și nici nu ar fi onest să nu ne îndreptăm gîndurile noastre cele mai alese pentru cei care, mereu, au slujit și slujesc școala.

O facem cu și mai mult respect deoarece cei care au mai rămas pe redutele învățămîntului supraviețuiesc cu greu.

Trăim mereu cu speranța că zori mult mai luminoși și prielnici vor veni și pentru noi.

În numele Asociației Învățătorilor din județul Neamț vă adresăm mulțumiri pentru truda depusă și felicitări pentru strădaniile dvs., dorindu-vă din toată inima sănătate, putere de muncă și viață îndelungată.

La mulți ani!

Prof. Gheorghe AMAICEI

Precum Ana lui Manole, mereu...

Fiecare zi e o sărbătoare, dar ziua de 30 iunie are pentru mine o semnificație aparte. Acum 82 de ani, pe 30 iunie 1927, Tribunalul Ilfov a autentificat statutul AGIRo (Asociația Generală a Învățătorilor din România) oficializînd astfel breasla învățătorilor din România Mare. Ziua nu a fost întîmplător aleasă: la 30 iunie ortodocșii au în calendar „Soborul Sfinților 12 Apostoli”, iar greco-catolicii „Adunarea celor 12 Sfinți Apostoli”, învățătorii din România (sub această denumire fiind asimilați atît profesorii, învățătorii, cît și educatoarele) asumîndu-și astfel oficial misiunea de apostoli.

Uneori autoritățile publice sau chiar sindicale au confundat această tradiție românească cu „Ziua internațională a educației” (5 octombrie), alteori au încercat pur și simplu să schimbe data aniversară legînd-o de un alt eveniment: ziua de naștere a distinsului pedagog Gheorghe Lazăr (5 iunie).

Pe vremuri, așteptam în fiecare an cu nerăbdare această zi, deoarece mergeam la spectacole dedicate nouă, cadrelor didactice, la petreceri în aer liber unde ne întîlneam colegii din alte școli. În ultimul timp, aceste manifestări s-au redus treptat, și chiar au dispărut, modificarea de la an la an a datei la care ar trebui să fim sărbătoriți provocînd doar confuzie și dezamăgire.

Ar fi bine dacă autoritățile n-ar mai inventa alte date pentru a-i sărbători pe cei care, asemeni unui actor, își fac meseria pe scena clasei schimbînd mereu rolul și decorul în așa fel încît grupul de spectatori (elevii) să vibreze cognitiv și afectiv în conformitate cu obiectivele instructiv-educative propuse. Slujba pe care o oficiază oră de oră și zi de zi un învățător (cadru didactic) este purtătoare de mesaj cognitiv, educativ și trezește apetitul intelectual al fiecărui elev, contribuind astfel la formarea celei mai de preț avuții a unui popor: generația de mîine.

Precum Ana lui Manole, învățătorul se zidește pe sine în construcția ce și-a propus s-o realizeze. El se zidește la temelia construcției și prin puteri, uneori, supraomenești, încearcă să o ridice cît mai sus. Nu întotdeauna reușește fiindcă mai sunt și construcții șubrede, dar este de apreciat dăruirea către fiecare generație și către fiecare elev din clasă a celui care va arde la propria flacără pe care o aprinde în inima unui copil.

Dragi învățători, nu renunțați să visați la o viață mai bună pentru voi și elevii voștri. Nimeni nu are voie să vă răpească visele căci un om fără vise moare psihic înaintea morții sale fizice. Credeți în continuare în meseria aleasă, în valorile pe care le propovăduiți elevilor voștri și nu uitați că ați fost aleși să luminați mințile și chipurile calde și frumoase ale tinerelor generații. Voi făuriți viitorul.

Înv. pens. Georgeta MIHALACHE

CENUȘĂREASA

În anii ’94-’95 s-a decis, corect și argumentat, că învățămîntul profesional și tehnic românesc trebuie să sufere modificări de esență pentru a se apropia de cerințele unui învățămînt modern, pragmatic și eficient. Prin programul Phare s-a primit finanțare și asistență tehnică și s-a trecut la treabă. Cu interes și competență, chiar cu entuziasm, grupurile de lucru formate din profesori care predau efectiv la catedră, împreună cu specialiști din Ministerul Învățămîntului, au elaborat standarde ocupaționale, standarde de pregătire profesională, planuri de învățămînt, programe școlare, și auxiliare de învățare pentru calificările stabilite pentru ceea ce părea să fie necesar economiei românești. Întreprinderile economice, de atunci, s-au străduit să fie buni parteneri, să se implice cît mai mult, deși multe dintre ele începuseră să aibă serioase probleme. S-a creat un număr de școli pilot și de demonstrații model, cu o dotare deosebită, normală pentru alte școli europene,

Gabriel PLOSCĂ,
VICEPREȘEDINTE FSLI,
COORDONATOR AL
DEPARTAMENTULUI PENTRU
ÎNVĂȚĂMÎNTUL
PROFESIONAL ȘI TEHNIC

(Continuare în pag. 6)

NU TRAGEȚI ÎN CARAGIALE!

La ultima teză cu subiect unic (română) Caragiale a zăpăcit, Ministerul. În textul lui nea Iancu (cl. a VIII-a), cei care au formulat subiectele au încurcat personajele. Ne referim la Ghiță Nițescu și Niță Ghițescu. Pentru ca tacîmul să fie complet și la istorie au fost amestecați domnitorii, de nici exegeții în medievală n-au putut face lumină. Cum s-a terminat bulibășeala de la tezele cu subiect unic? Cu sancțiuni. Cu demiterea unor șefi de servicii, lucru care nu oferă nici o garanție că situația nu se va repeta și la “bac”. Bine că a venit vacanța cu trenul din Franța! Apropo, ați sesizat? Anul acesta, la serbare nu s-a mai strigat “premiul întîi cu coroniță!” Nu s-au mai dat nici cărți. De ce? Sîntem în plină criză, fraților! Facem economii! Premianții au fost răsplătiți cu diplome și... felicitări! Atît. Așa grăiește regulamentul. Și unde-i lege...

Ce fac la ora actuală absolvenții de clasa a VIII-a? Au emoții cu carul. Completează, asistați de părinți și diriginți, fișele de înscriere în vederea repartizării computerizate. Visează, speră să obțină un loc din prima repartiție. La liceele cele mai prestigioase din orașul de baștină sau din țară. Elevii nemțeni, toți, visează Colegiul Național “Petru Rareș“. Baftă!

Nici absolvenții de liceu nu au scăpat de emoții. Au de furcă cu “bac”-ul. Cu tot ce e legat de el. Citește: banchete, pregătiri, protocol, simulări, cercetarea subiectelor afișate pe internet, examene. Dumnezeu cu mila! Și pentru că se vorbește foarte mult despre fraudarea “bac”-ului, s-au luat contramăsuri. Se zvonește că în sălile de examene se vor monta camere video care vor supraveghea la sînge orice mișcare. Evident, nu în toate unitățile școlare. Să sperăm că lucrurile se vor desfășura normal, deși... Există și un deși. Cine accesează adresa http: www.subiecte2009.edu.ro/bacalaureat/erata. descoperă niște lucruri puțin liniștitoare. Subiectele date publicității au multe greșeli. Gramaticale, de exprimare ambiguă, dar și erori de conținut. Ce spun mai- marii din ograda Educației? “E greu să nu apară greșeli, sînt mii de variante, de subiecte. România este una din puținele țări din Europa care publică subiectele de bacalaureat pe internet”. Așa o fi, numai că răutăcioșii nu tac. Gafele semnalate mai sus nu pot fi aruncate tot în spatele lui Caragiale. Învățămîntul românesc trebuie să fie un sistem educațional bine articulat. MECI-ul și-a făcut un obicei de a rezolva lucrurile în ultimul moment, prin erate.

Dumitru RUSU

Desființarea SAM-urilor: bucurii și triști, de-a valma!

SAM, adică ***"Școală de Arte și Meserii"***, formă de învățământ post-gimnazial reînviat în șirul interminabilelor experimente ce domină sistemul educațional din România post-revoluționară! O denumire pompoasă, un proiect eșuat din fașă care n-a reușit decît, eventual, să mai bifeze o poziție în mioritica listă a formelor fără fond. Rezultatul: în baza hotărîrii de guvern care a aprobat cifra de școlarizare pentru viitorul an școlar, școlile de arte și meserii au fost desființate! Astfel, cu medii mai mari sau mai mici, spre deosebire de anii precedenți, absolut toți absolvenții de gimnaziu vor ajunge la liceu în clasa a IX-a. Ceea ce înseamnă pentru unii, mumă, iar pentru alții ciumă, în condițiile în care mulți dintre absolvenții de clasa a VIII-a nu au capacitatea intelectuală necesară nivelului cerut, context în care cel mai bine li s-ar fi potrivit o meserie. Meserie învățată ca la carte, ceea ce însă nu a fost posibil în SAM, în lipsa unei practici adecvate la agenți economici absolvenții acestor școli neavînd nici cunoștințe teoretice serioase, dar nici cunoștințe practice în măsură să-i facă competitivi pe piața muncii.

Desființarea SAM-urilor este, categoric, un motiv de bucurie nu doar pentru absolvenții claselor a VIII-a care nu excelează la carte, ci și pentru părinții acestora, chiar și pe scara blocului fala de licean nefiind deloc compatibilă cu statutul de elev la SAM. Cu începere din anul școlar 2009 – 2010, practic, toți absolvenții de gimnaziu vor urma clasa a IX-a, la liceu, repartizarea acestora pe profiluri urmînd a se face tot în baza opțiunilor exprimate, în ordinea descrescătoare a mediei generale din clasele V-VIII și a notelor de la tezele cu subiect unic. Dacă va fi (sau nu), acesta un proiect (mai) fericit, rămîne de văzut, timpul va decide. Emoțiile și frămîntările cele mai mari le trăiesc însă elevii buni, părinții acestora dar și profesorii care, de la an la an, din diferite motive, constată o degradare valorică vizibilă a sistemului educațional românesc, sărac nu doar la pungă ci, mai nou, și cu duhul...

Slugă la partid

Mai puțin gălăgioasele alegeri europarlamentare, „calde" încă în memoria tuturor, au scos în stradă, din nou, o sumedenie de tineri, de culori (politice) diferite. Fie că au prestat ca majorete, la lipit afișe sau la împărțit fluturași (electorali, firește), tinerii, liceeni și, uneori, chiar elevi din ultimele clase primare, și-au adus contribuția lor, mai mare sau mai mică, fără de care pare-se că în veacul de grație XXI manifestările electorale de orice fel nu mai pot fi de imaginat în eterna noastră Românie. Indiferent de prestație, cel mai adesea cel implicat este doar un fel de slugă la partid, chiar și atunci cînd protagoniștii au noroc să se aleagă și cu o plată, în bani cash, care nu acoperă niciodată truda. Dacă s-ar pune problema să-l întrebi pe vreunul dintre cei cocoțați în față pe această metereză, dacă ar fi să-l întrebi, zic, de nu cumva s-a gîndit să lucreze la... imaginea de (viitor) parlamentar, încă din școala generală, cel astfel... deranjat cu siguranță va ridica din umeri. Aici, la acest nivel, lucrează altceva: în primul rînd banii, aceia puțini care, pe vreme de criză, au dispărut cu desăvîrșire din calculele sponsorilor, spiritul de „cool man" (ca și cel de turmă !), dar și faima că te-a văzut șeful de scară la televiziunea locală într-o poză „de familie", alături de vreun „meseriaș" venit, eventual, de la București. Bașca oarece relații, pe ici, pe colo, care, spun cei în cauză, „rămîn pentru totdeauna" și, după cum sunt vremurile, nu se știe niciodată, e mai rău dacă nu le ai, aici, cu Balcanii în coastă...

Grupul Școlar Industrial Construcții de Mașini Roman, la aniversare

Anul acesta, pe vremea salcîmilor în floare, Grupul Școlar Industrial „Construcții de Mașini" Roman, una dintre unitățile de învățămînt liceal cu mare tradiție în zonă, a împlinit 85 de ani de existență. Fondată în 1919, la inițiativa ministrului Cultelor și Instrucțiunii din acea vreme, instituția și-a deschis porțile cu statut de școală normală, scopul fiind acela de a pregăti învățători în măsură să răspîndească cultura „în păturile cele mai adînci ale poporului". Odată îndeplinit obiectivul atît de necesar perioadei care a urmat Marii Uniri de la 1918, proaspăta citadelă educațională pleacă la drum cu doar 3 clase, sub denumirea de Școala Normală „Ion Creangă" care ființează în actualul local abia din anul 1924. Arc peste timp, instituția a cunoscut o metamorfoză continuă, istoria acesteia fiind presărată cu numeroase schimbări majore determinate de tendințele epocilor pe care le-a traversat, dar și de regimurile politice care s-au perindat în tot acest timp. Peste decenii aceasta a crescut, purtînd diverse denumiri sub numele cărora generații de ucenici într-ale buchiselii au absolvit cele mai diverse specializări, așa cum au impus mereu cerințele vremurilor. Cunoscută în urbea mușatină chiar și acum sub vechea denumire de Liceul Mecanic Nr. 1, școala care străjuiește maiestuos intrarea dinspre nord-vest a municipiului primește în 1990 denumirea oficială actuală, momentul marcînd alte transformări legate de profilele sale. În prezent, aici se pregătesc, deopotrivă, specialiști în domeniul prelucrărilor la rece, dar și tineri care au optat pentru meserii moderne precum cele din domeniul economic, tehnică de calcul sau mecatronică. Pentru aceasta, cei care

optează pentru Grupul Școlar Industrial „Construcții de Mașini" au la dispoziție numeroase cabinete și laboaratoare, 5 ateliere de practică, o sală de sport, terenuri amenajate în aer liber, precum și o bibliotecă cuprinzînd 24.600 de volume. Deși plasat strategic, dar, oarecum ingrat, la marginea orașului, fostul Liceu Mecanic, acum, la această aniversare deosebită, poate fi caracterizat simplu, prin tradiție și stabilitate, atribute garantate de un corp preofesoral dispus mereu să țină pasul cu noutățile începutului de secol XXI, sub bagheta managerială a prof. Gabriela Dascălu, directorul în exercițiu al acestei instituții.

Ierarhia mediilor pentru admiterea computerizată confirmă din nou: *Fetele sunt cele mai silitoare!*

■ Diana Buhai, elevul romașcan cel mai bine clasat în TOP 200

Faptul că regula conform căreia fetele sunt mereu în frunte, atunci cînd este vorba de pus mîna pe carte, este confirmată încă o dată (de parcă mai era nevoie!) de lista privind ierarhia absolvenților nemțeni ai clasei a VIII-a din anul școlar abia încheiat. Astfel, ca un element de statistică, acest instrument de lucru foarte util pentru admiterea în liceu pus la dispoziția candidaților de către Inspectoratul Școlar Județean Neamț spune clar faptul că, la fel ca și anul trecut, topul primilor 200 de candidați, în ordinea mediilor, este dominat de fete. Dominare netă, adică, în condițiile în care între aceștia doar... 43 sunt băieți, cu toții premianți, de bună seamă, în contextul în care media care incheie TOP 200 este de 9,58. Prețul pentru un loc cît mai sus nu este ușor de achitat, chiar dacă cel în cauză nu urmează deloc profilul „șobolanului de bibliotecă". Mai puțin timp cu prietenii, discotecă mai deloc, internet cu măsură și tot așa, competiția în sine, care nu iartă nici cea mai mică ezitare la școală, suplinind în cazurile premianților de top insistențele uneori pisăloage ale părinților. „Niciodată nu mi-am pus problema că ar trebui să renunț la prieteni sau la lecturile mele preferate, de pildă, singura mea grijă fiind aceea de a-mi organiza timpul în așa fel încît să le împac pe toate. N-aș spune că este ușor, dar nici că este foarte greu. Problema este că odată ce s-au obișnuit cei din jur să iei numai note maxime, teama de a nu dezamăgi creează o presiune, însă cei puternici trec cu bine și peste acest obstacol", a mărturisit Diana Buhai, absolventă a ciclului gimnazial la Școala Nr. 5 Roman, cea care, conform algoritmului de admitere computerizată, va fi prima elevă din Roman repartizată la liceu. Motivul: Diana s-a clasat pe locul 6 în TOP 200, avînd media generala a anilor de gimnaziu 10, media obținută la tezele cu subiect unic fiind 9,85. Pasionată de matematică, eminenta elevă s-a hotărît să opteze pentru profilul „mate-info", în cadrul „Colegiul Național „Roman-Vodă", iar ca toată povestea cu admiterea la liceu să fie sigură va bifa același profil și la Grupul Școlar „Vasile Sav". „M-am obișnuit să-mi fac de fiecare dată și un plan B, chiar dacă sunt sigură pe o situație. Consider că pentru a reuși trebuie să iei mereu în calcul și acea marjă de neprevăzut care, uneori, te poate întoarce din drumul spre o țintă pentru care ai sacrificat foarte multe ca să o atingi", a mai spus Diana, cu maturitatea cîștigătorului și cu rigoare matematicianului, moștenită de la mama, prof. Ilenuța Buhai, care predă disciplina ei preferată la „Vasile Sav".

Absolvenții romanvodiști s-au întîlnit după 50 de ani

Dragoș G. Axinte, inginer cercetător, stabilit în București, Eduard Ilinca, inginer și jurist în Ministerul Justiției, plecat tot în capitală, Gheorghe Ionașcu, arhitect, profesor universitar tot la București, plus unii, nu mulți, rămași acasă, la Roman, fete și băieți, cu toții romanvodiști care au absolvit prestigioasa școală romașcană în urmă cu 50 de ani, o generație întreagă, fără cei trecuți în lumea fără de dor! Aproape 50, în total, s-au revăzut pe la mijlocul lui cireșar, plini de emoții, în prezența profesorilor romanvodiști mai vechi sau mai noi, dar și a unui preot ortodox împreună cu care i-au pomenit pe cei care de această dată n-au mai putut să răspundă „prezent" la strigarea catalogului. „Este un moment unic, la care am tînjit în toți acești ani, un moment marcat de sentimente de bucurie și de plenitudine, dar și de regret pentru colegii care nu mai sunt printre noi și pentru profesorii minunați care ne-au părăsit. Am regăsit foștii colegi cu toții oameni împliniți, majoritatea bunici, mulți dintre noi fiind plecați din orașul în care am trăit poate cele mai frumoase amintiri ale tinereții. Înafara olimpiadelor școlare, de la care mereu ne întorceam cu premii, îmi aduc aminte, de pildă, de întrecerile sportive la care am participat mulți dintre cei care reprezentăm această generație, cu rezultate remarcabile la diverse discipline sportive, chiar la nivel național. De asemenea, n-am uitat momentele romantice, deosebit de frumoase, la această întîlnire fiind prezentă chiar colega căreia i-am dedicat prima poezie, dar care însă n-a fost să fie și soția mea", ne-a mărturisit cuprins de emoție arhitect Gheorghe Ionașcu, Conf. Univ. Dr., profesor universitar la București.

Cu această ocazie, alături de sărbătoriți au fost atît Cornelia Jora, bibliotecar, cel mai statornic om din cadrul colegiului romașcan, cît și directoarea Daniela Suman, la fel de pline de emoții dar și mîndre de prezența în școală, după atîția ani, a încă unei „generații de aur" care a absolvit la „Roman Vodă". „Mă bucur mult că am avut prilejul să particip la încă o astfel de întîlnire și, mai cu seamă, pentru faptul că a fost apreciată și munca noastră actuală. Este o răsplată binevenită care vine să susțină și să încurajeze performanțele noastre cu care dorim mereu să onorăm un blazon atît de cunoscut, chiar și peste hotare, cum este cel al actualului colegiu Roman Vodă", ne-a mărturisit prof. Daniela Suman care, peste toate, a avut plăcuta surpriză să constate că mulți dintre cei prezenți la întîlnirea de 50 de ani au colaborat profesional cu tatăl domniei sale, un foarte apreciat inginer constructor.

Pagină realizată de
A. OPRIȘ

■În dezacord cu Traian Băsescu

Sindicaliștii nemțeni din învățămînt au luat atitudine față de ultimele declarații ale președintelui Traian Băsescu referitoare la mișcarea sindicală, declarații care pot fi considerate chiar calomnioase: "Ne exprimăm dezacordul față de poziția președintelui României, Traian Băsescu, care afirmă că sindicatele din învățămnt, împreună cu ministerul sînt într-o cîrdășie împotriva elevilor. Este un lucru pe care noi îl respingem pentru că nu putem vorbi de o cîrdășie decît în sensul în care avem un dialog cu Guvernul pentru înfăptuirea reformei. Atîta timp cît am semnat un pact, o strategie, iar președintele a fost de acord cu ideea de a mări fondul destinat alocației sub sloganul "Bani pentru reformă", iată că bani nu apar, dar dumnealui solicită reforma. Noi sîntem primii care ne dorim o reformă reală în sistemul de învățămînt. Nu putem să nu ne manifestăm dezacordul față de aceste afirmații, mai ales că, nu cu mult timp în urmă, președintele a declarat că l-a surprins faptul că sindicatele din învățămînt au o poziție clară pentru reformă. Iată că acum, la nici trei luni de zile, ne acuză de cîrdășie împotriva reformei, a elevului. Nu dorim să antrenăm în nici un fel de campanie munca sindicatelor, nu ni se pare o manieră corectă de abordare a parteneriatului de dialog social", a declarat Gabriel Ploscă, președintele Sindicatului din Învățămînt Neamț.

■ Acordul cu Guvernul, dezbătut de sindicaliști

Un eveniment important a avut loc, în luna mai, la Piatra Neamț. Liderii de sindicat din toată Moldova s-au reunit pentru a dezbate modul în care a fost semnat acordul cu guvernanții: "Am organizat o dezbatere pe tema acordului semnat în 6 mai între sindicate și Guvern, acord foarte controversat, care a stîrnit dese luări de opinie la nivelul organizațiilor sindicale din județ. Noi am gîndit această dezbatere, invitînd la discuții reprezentanții Federației și membri ai echipei de negociere. Pe 19 iunie i-am avut ca musafiri pe toți președinții de sindicate din învățămînt din Moldova. Au fost prezenți președinții din Botoșani, Suceava, Vaslui, Iași, Bacău, Vrancea, dar și eu ca membru din comisia de negociere. Am răspuns întrebărilor colegilor noștri din Consiliul Județean, cu privire la conținutul negocierii, maniera în care s-a purtat aceasta. Am făcut o evaluare asupra a ceea ce s-a obținut prin semnarea acestui acord. S-a concluzionat că au fost și neajunsuri, greșeli, dar și faptul că participăm la întocmirea acestor proiecte legislative care ne interesează. Vorbim de legea salarizării unitare în sistemul bugetar, de legea descentralizării. Președintele sindicatului de la Vaslui, care a făcut parte din comisia de negociere, ne-a prezentat termenii negocierii. Vorbim de acte care vizează reforma în sistem și e bine că avem reprezentanți în comisiile care redactează legile privind reforma. E un cîștig că reprezentanții noștri participă la elaborarea acestor acte normative, că își impun punctul de vedere cu privire la aceste acte normative. Considerăm că sînt lucruri în avantajul sistemului. Nu putem vorbi de o definitivare a grilei de salarizare. Ceea ce s-a convenit la nivelul ministerului, în dialog cu sindicatele a fost înaintat la Ministerul Muncii. Asupra acestei grile se mai pot face anumite modificări. Abia apoi va fi introdusă în legea salarizării unitare, lege care va fi dezbătută în Parlamentul României. Deocamdată ne declarăm mulțumiți de locul în care s-au situat funcțiile didactice pe grila salarizării unitare, dar nu sîntem siguri că ele vor rămîne așa cum le-am negociat", a precizat Gabriel Ploscă, liderul Sindicatului din Învățămînt Neamț.

■ Mai puține bilete de odihnă

Sînt mai puține bilete de odihnă decît anul trecut. Totuși, sindicatul a negociat cu diverse hoteluri, astfel încît să poată fi acoperită cererea venită din partea profesorilor. Din păcate, dacă la biletele de odihnă sînt puține locuri, la cele de tratament nu s-a "înghesuit" nimeni, după cum a precizat Gabriel Ploscă, liderul sindicatului din învățămînt: "Considerăm că vom reuși să acoperim marea majoritate a cererilor prin aceste bilete subvenționate. Avem locuri atît pe litoral, în Eforie, Saturn, Venus, cît și în stațiunile de munte, în baze de tratament, cum ar fi la Căciulata, Călimănești, Olănești, Vatra Dornei, Slănic Moldova. În funcție de perioada în care fiecare cadru didactic a optat pentru o anumită variantă, sperăm să reușim să acoperim într-o cît mai mare măsură cererea.

Noi am primit biletele pentru prima serie la odihnă, care începe pe 29 iunie, urmînd ca în perioada imediat următoare să primim pentru toată vara. Biletele de odihnă sînt mai puține decît anul trecut. Noi am anticipat acest lucru și am încercat, prin contracte directe cu hotelurile și stațiunile, să mai aducem și alte oferte pentru membrii de sindicat, la Felix, Slănic Moldova, Eforie Nord. Sînt puțin mai scumpe decît celelalte, dar în loc de 6 zile avem 10 zile. Oricum, sînt mult mai ieftine decît la agențiile de turism. La biletele de tratament, din păcate, am avut 24 pentru prima serie (15 - 16 iunie), însă din păcate doar vreo 7 colegi au plecat. Restul biletelor nu le-am putut valorifica. Am primit acum încă 60 de bilete pentru seriile pe care le repartizăm. Și aici cred că nu le vom valorifica pe toate. Noi vrem să onorăm cît mai multe din cererile colegilor noștri".

■ Bacalaureat pe bani puțini

Membrii sînt, de fapt, sindicatul. Iar membrii sindicatului din Învățămînt Neamț au decis să nu boicoteze examenul de bacalaureat, în ciuda sumelor infime pe care le primesc. A fost vorba de un gest de noblețe al profesorilor, de respect față de elev și de sistemul de învățămînt în general. Totuși, în plină criză, dacă profesorii înțeleg și tot strîng cureaua, alții fac risipă de bani. Mesajul liderilor de sindicat a fost clar: fiecare decide dacă merge sau nu la Bacalaureat, însă eforturile au fost concentrate pe aflarea sumelor din timp, astfel încît fiecare să decidă în cunoștință de cauză: "Nu putem fi de acord cu toate mizeriile oferite de minister. Am respins, practic, oferta Ministerului. Nu am reușit să negociem un preț cît mai bun pentru colegii noștri. În același timp, am dorit ca încă dinainte de începerea bacalaureatului să apară ordinul prin care se vedea cu cît vor fi plătiți colegii noștri, pentru ca ei să decidă în cunoștință de cauză dacă se duc sau nu. Noi nu am spus nici să se ducă, nici să nu se ducă. Ca profesor, aș sta și m-aș gîndi: totuși, e ceva ce trebuie făcut, chiar și pe bani mai puțini. Sistemul de învățămînt trebuie respectat. Pe de altă parte, văzînd cum fac risipă guvernanții, care vorbesc de criză, te gîndești din nou, dacă nu cumva criza este doar pentru noi. Lucrurile sînt foarte amestecate". De altfel, aceeași opinie a fost transmisă și de la București, de la Federație: "Federația Sindicatelor Libere din Învățămînt respinge categoric oferta Ministerului Educației, Cercetării și Inovării privind modul de plată a personalului didactic care participă la examenul național de bacalaureat. Nu putem fi de acord ca în acest an sumele să fie mai mici cu peste 50% față de cele plătite pentru examenul de bacalaureat din 2008. Federația noastră nu acceptă ca membrii noștri de sindicat să fie umiliți, primind pentru o activitate ce implică responsabilități majore, sume derizorii de 2 sau 4 lei, în condițiile în care unii miniștri ai cabinetului Boc - doamna Monica Iacob Ridzi și domnul Adriean Videanu - cheltuie iresponsabil, în plină criză economică, sume exorbitante, prin organizarea de acțiuni festive sau prin acordarea de salarii de lux pentru personalul anumitor companii ale statului".

Marius GHEGHICI

COȘMARUL CONTINUĂ

- Scuzați, pardon, bonsoar, am greșit subiectele pentru tezele unice, atît la proba de Limbă Română, cît și la cea de Istorie, dar n-are a face, nu mai faceți atîta caz, s-a mai întîmplat și o să se mai întîmple, căci oameni suntem și a greși este omenește, mai ales pentru noi, ministeriabili, universitari, persoane publice care dăm tonul competenței, al responsabilității, ducînd în spinare o țară și-un popor, prin deșertul crizei.

- Că bine spuneți, iubită doamnă, dar să știți că este unul, un cîrcotea, care spune că a greși este omenește, numai a persevera în greșeală este diavolește!

- Vă rog să nu mă aburiți cu citate răsuflate și baloane cu dictoane!

Așa suntem noi, românii, cum greșește unul, cum sar douăzeci pe el, să-i dea în cap bietului, mai bine s-ar pune în locul lui, să vadă cîtă muncă titanică ca să formulezi, scuzați cacofonia, apoi să verifici, apoi să redactezi, apoi să secretizezi, apoi să ... Na, că am și uitat cîte de apoi am enumerat, căci am o migrenă, poate ați observat, mă ia așa, cu o amețeală, toate-mi sunt brambura-n cap, și mă trezesc vorbind niște chestii, de nici eu nu știu de unde-mi vin gîndurile sau ideile acelea geniale! Uite, spre exemplu, cu SAM-urile alea, le-am desființat, domnule, ce mai, erau forme depășite și nimeni nu-și dădea seama, am avut curajul răspunderii, ce dacă tot eu le înființasem, nu mai sunt bune, jos cu ele! Acum mi-a venit un vertij din acelea, în care probabil că comunic cu Absolutul, am scos Istoria de la clasa a 12 a și Logica de la a 9 a! Duhul Reformei însă, tot nu-mi dă pace, mă inspiră ce mă inspiră și-mi dă ideea cu orele de Educație Fizică. Păi, cît timp și-a spart lumea capul să găsească soluția, iar eu, țac-pac! Sîmbăta, da domnule, sîmbăta sau duminica, cum făceam noi, pe vremea Suzanei Gîdea, mare ministră, am luat modele de la ea. Aș dori să mai adaug numai cîteva cuvinte, în legătură cu amintitele subiecte. S-a greșit, recunoaștem, dar în ce mă privește nu-mi asum nici o critică. O spun cu toată convingerea ca și un cunoscut prieten, un Țap de Opoziție: mă copleșesc uneltirile agenturilor, care-mi sabotează realizările în muncă!

- Vai de mine, cum se poate, stimată doamnă, chiar pe dumneavoastră, în mod repetat?

- Da, dragă, s-au implementat cu mijloacele specifice, cu scopul de a produce un adevărat terorism pedagogic pentru a ne strica nouă, imaginea. Am anticipat, cu abilitatea și experiența mea, formînd trei, da, trei comisii de control al subiectelor. Prima verifică ce-a făcut Comisia Centrală, cealaltă reverifică, urmează o alta care re-reverifică, ce să mai spun, măsuri s-au luat, nu mai spun cîte convocări la instruiri, cîte testări, simulări, antrenamente serioase, ca la trupele Delta Forceps... Inamicul, Opoziția Ocultă, era cît pe ce să ne facă marț. Nu o să dăm satisfacție, nu ne vom cere scuze publice, o să ne facem că plouă, strategie care dă roade, numai așa, să crape rînza în ei de teroriști pedagogici ! Și să mă scuzi, drăguță, că nu mai pot rămîne cu dumneata la șuetă, fiindcă simt că-mi vine, trebuie neapărat să mă concentrez, să țin minte ce-mi spune Duhul, știi, urmează momente grele, bacul bate la ușă, ăăă, cum spuneam... bate cineva? Intră !

Buf ! Am căzut din pat. Ce de ciudățenii am putut visa, ce coșmar, bine că la noi nu se poate întîmpla așa ceva!

- Dar ce se aude? Nu cumva o fi Duhul Reformei?

- El în persoană și îți spun că nu te-ai trezit încă...

Prof. dr. D. D. URSACHE

Un pas timid „pentru ziua de mîine"...

Ana Maria-Cucu, un premiu I și un premiu III, Maria Chelariu și Ioana Rusu, ambele premiul I, trei premii II obținute de către Daniel Rîndunică, Raluca Răucescu și Diana Georgiana Samson, alte două premii III reușite de Crenguța Băcăuanu și Adelina Alexandru... În total, 10 premii, plus încă trei mențiuni la finalul concursului național desfășurat sub genericul „Cum să reciclăm în folosul nostru", la care au răspuns elevi din ciclurile gimnazial și liceal din șase județe ale țării. Ceea ce au în comun acești liceeni (cu două excepții) este faptul că sunt elevi ai profesoarei Cristina Gheorghiță de la „Colegiul Național „Roman Vodă" (CNRV) Roman și, peste toate, grija și pasiunea de a fi între primii pe metereza luptătorilor pentru protecția mediului înconjurător. „Inițiativa a venit din partea doamnei profesoare de biologie, care ne-a spus despre acest test interesant. Fiind vorba despre un concurs în care trebuia să confecționăm obiecte din materiale reciclabile, mi-a plăcut ideea și am căutat să fiu la înălțime în cadrul acestei întreceri, unde am obținut două dintre cele 47 de premii

puse în joc. Sunt foarte mîndră că am reușit și mă bucur alături de colegii mei împreună cu care sper să fi dat un exemplu privind grija legată de cum va arăta mîine mediul în care trăim", a mărturisit Ana Maria-Cucu, absolventă a clasei a IX-a A la CNRV, cea mai galonată dintre participanții la ediția 2009 a concursului menționat. Întrecerea, patronată de Școala din comuna nemțeană Țibucani, cu sprijinul primăriei din localitate, face parte dintr-un proiect intitulat „Un pas mic pentru protejarea noastră" care a cuprins o serie de acțiuni specifice demarate pe parcursul acestui an, toate aceste activități derulîndu-se sub coordonarea învățătoarei Smaranda Angela, dascăl cu 34 de ani de activitate la școala organizatoare. ***(A. OPRIȘ)***

Portes ouvertes

Sîmbătă, 16 mai 2009, în cadrul Institutului Diderot din Bruxelles, s-a desfășurat acțiunea „Porți deschise", la care a avut loc prezentarea ofertei educaționale pentru școlile cu profil tehnic din capitala Belgiei. Unitățile de învățămînt participante și-au prezentat oferta educațională într-un interval relativ scurt (orele 11,00 – 16,00) oferind publicului participant (elevi, părinți, cadre didactice etc.) pliante, broșuri, prezentări în power-point, explicații în legătură cu specializările/calificările ce le vor avea în următorul an școlar. Pe lîngă informațiile complexe (pornind de la adresa și prezentarea școlii, evenimentele semnificative din istoria acesteia, resursele umane și materiale de care dispun), participanții au putut afla și programul unităților, perioadele de înscriere, modalitățile de promovare și absolvire ale profilelor pentru fiecare treaptă de învățămînt, posibilitățile privind inserția pe piața muncii etc.

Începînd cu septembrie 2007, Institutul Diderot, pe lîngă specializările tehnologice (informatică, tehnic, administrativ) și artistice (grafică, asistent de publicitate, zugrav), a venit cu un proiect unic pentru Bruxelles, cu o „pedagogie deschisă" propunîndu-și printre alte obiective încurajarea activităților (muncii) de proiect, ajutarea tinerilor în procesul de autoevaluare, favorizarea creativității elevilor, abordarea interdisciplinară, formarea și dezvoltarea spiritului critic al elevilor pentru a face față cu ușurință situațiilor nou create etc. Pentru prima treaptă de calificare și-a propus unele cursuri și acțiuni complementare trunchiului comun, precum: activități artistice, informatică, lectură și comunicare. Acestea pot fi realizate prin atelierele de creativitate existente, baza sportivă a școlii, atelierele de remediere, cabinetele de informatică, biblioteci etc.

S-au prezentat și condițiile de înscriere a elevilor proveni din alte state, înscriere ce trebuie să aibă loc după o echivalare prealabilă a acestor studii urmate în afara statului belgian.

Drd. Mihai FLOROAIA

DIPLOME PENTRU ORICE

Cine mai știe cînd termină elevii școala? Noul sistem de planificare la învățămîntul liceal, profesional și de rută progresivă, bazat pe așa zisele discipline modulare, sau ,,module" face ca anii de studii diferiți să încheie activitatea la date diferite, între 15 și 25 ale lunii iunie.

Totuși, una peste alta, a mai trecut un an, cu bunele și cu relele lui și iată-ne la ceremonia de premiere a absolvenților seriei 2009, într-un liceu important, din municipiul Pietrei.

Sala de festivități este plină cu elevi, părinți, profesori. Ținută de ceremonie, robă neagră, eșarfă galbenă sau albastră, tocă.

Copiii trebuie răsplătiți cum se cuvine, fiecare după meritele sale, după sîrguință și bunăvoință. Profesorii par și ei destul de mulțumiți. În fond, aceasta este trupa, cu ea trebuie să defilăm, zicea clasicul Iosif Visarionovici, fie-i numele de ocară. Adică, elevii nu-s peste tot, la fel de buni, totuși fiecare trebuie răsplătit cumva, își zice o dirigă. În marea ei înțelepciune pedagogică ideea de răsplată căpătat o coloratură... ecumenică: să dăm tuturor elevilor cîte o diplomă. Ce contează că progenitura a cumulat peste 300 de absențe, dînd cu tifla, căci trebuia neapărat să facă Școala de Șoferi, ca să poată conduce Opelului pe care l-a primit cadou de la mamița? La fel a fost și în celelalte cazuri, nu multe, doar vreo 15-20, clasa a fost mare, că de n-ar fi fost cei 7-8 tocilari, mai că ar fi trebuit corpul didactic să-și ia o a doua slujbă.

- Cum aș putea, dragă colega, să mă pun eu, rău cu lumea bună?

Părinții sînt părinți, ei cred că al lor este rupt din stele, cum să rămînă fără diplomă? Regulamentul de organizare și funcționare a unităților de învățămînt preuniversitar are hibele lui. El obligă dirigintele să acorde doar cîte un premiu întîi, al doilea, al treilea, precum și o mențiune.

Există însă și clase unde competiția celor 30 de elevi se dă între nota 9,50 și 10. De aceea, apare injust și demobilizant refuzul, regulamentar de altfel, de a se acorda unui elev cu media anuală 9,87, un premiu pe măsura rezultatului obținut, dacă premiile si mențiunile prevăzute prin ROFUIP au fost date deja. Vajnicii corifei ai reformei nu s-au gîndit și la aceste situații, tot din jalnice raționamente pecuniare, căci școala ar trebui să facă un mic cadou premiantului, dar nu se poate, că...ați ghicit ! - nu sînt bani.

Ce bine ar fi să avem numai elevi de nota zece! Din păcate, mediocritatea face majoritatea.

Ca să nu rămînă mofluză și să zică cineva că nu a putut obține cu clasa dumneaei nici un rezultat cît de cît onorabil, ce s-a gîndit diriguța?

- Să tragem la xerox 30 de așa-zise diplome, și să dăm la tot poporul cîte una, să fie toată lumea mulțumită !

Deci: se acordă lui Vasilică diplomă pentru cei mai albaștri ochi, Mărioarei pentru că este cea mai șerpuitoare fată, lui Costel pentru cel mai tainic băiat, altuia pentru meritul de a fi cel mai pontos, sau cea mai sexi, cea mai paradoxală, cea mai stilată, cea mai tăcută, și lista gogomăniilor continuă, în atmosfera de băscălie, cu hohote grosolane, fluierături de stadion și răcnete vitejești.

Festivitatea s-a transformat într-un bîlci vulgar.

...La încheierea celei ce trebuia să fie o ceremonie solemnă a despărțirii de Școală, adică de spațiul spiritual în care ne petrecem cei mai fragezi, cei mai puri și cei mai rodnici ani ai vieții, un absolvent a făcut observația:

- Ar trebui inventată o diplomă de excelență în prostie.

Un coleg îi răspunde:

- Ai grijă să nu-ți fure ideea!

Prof. dr.
D. D. URSACHE

■ Admiterea în licee

Absolvenții a 8 clase au completat fișele de admitere, în prezența părinților și a diriginților. Datele sînt introduse în calculator, apoi validate, după care intră în ierarhia națională. Teoretic, admiterea computerizată va fi pe 3 iulie, însă marea majoritate a elevilor au deja o situație de ansamblu a repartizării, mai ales în condițiile în care ierarhia județeană a celor care au terminat 8 clase a fost afișată și pe site-ul inspectoratului școlar.

Anul acesta, pentru prima dată, nu mai există nici școli profesionale și nici școli de arte și meserii. Astfel, toți candidații declarați admiși vor deveni liceeni. La nivelul județului Neamț sînt 217 clase de a IX-a, cele mai multe în Piatra Neamț - 83 la zi și una la seral. În Roman sînt 56 de clase la zi și una la seral, în Tîrgu Neamț 25 de clase la zi și una la seral (pentru 700 de elevi), iar în Bicaz 5 clase la zi, pentru 140 de elevi.

■ Bani de liceu

Guvernul a dat o veste bună tinerilor care urmează cursurile unui liceu și provin din familii cu venituri reduse. După ce o bună perioadă de timp, venitul brut lunar pe membru de familie trebuia să fie pînă în 150 de lei, pentru ca elevul să poată beneficia de acest program, guvernanții au ridicat plafonul la 200 de lei. De fapt, după cum subliniază inspectorul școlar general adjunct, Viorel Stan, este vorba de o revenire la plafonul inițial: "Se revine la plafonul de 200 de lei valoarea pentru care se acordă bani de liceu. Pînă acum era 150 lei". Tot Viorel Stan atrage atenția asupra unui alt aspect de noutate. Pînă acum, era luat în calcul venitul obținut de familie în ultimele 3 luni. De această dată, "acest venit se calculează pe lunile iunie-august 2008, pe baza anchetelor sociale. Nu se știe dacă pentru această perioadă în care plafonul a fost de 150 lei se vor acorda banii retroactiv și celor care ar fi putut beneficia de program în baza acestui plafon de 200 de lei".

"Bani pentru liceu" este un program care se adresează elevilor ce urmează la cursuri de zi, liceu sau învățămînt profesional, școala de arte și meserii sau anul de completare. Suma de care beneficiază elevii provenind din familii cu venituri mici este de 180 de lei lunar.

■ Mișcarea de personal

Multe școli, deși doresc să își extindă profilurile, nu reușesc acest lucru din cauza lipsei cadrelor didactice specializate. Este o problemă cu care învățămîntul nemțean se confruntă an de an. Conducerea ISJ Neamț susține că se pot găsi soluții pentru rezolvarea acestei probleme, în avantajul cadrelor didactice, a școlilor, dar mai ales a elevilor dornici să se pregătească în noi domenii căutate pe piața muncii: "Ne vom strădui, prin concursurile pe care le vom organiza, concursul de titularizare în învățămînt, de suplinitori, să rezolvăm această chestiune. Aș dori să vă spun că, pe mișcarea de personal, au apărut anul acesta cîteva cazuri absolut particulare. Unii colegi au o anumită disciplină consemnată, ce nu se regăsește în centralizatorul ministerului. Am avut discuții serioase cu cei din minister și vom face chiar o informare sugestie, dacă pot să îi spun așa, în care vom ruga ca în centralizatorul respectiv să fie cuprinse discipline care să poată fi predate de persoane care au o anumită competență pe diplomă, pe o paletă ceva mai largă. Să nu funcționăm strict birocratic. Spre exemplu, o persoană care termină turism să poată preda discipline de specialitate în acest domeniu, chiar dacă pe diplomă nu este obligatoriu agro-turism. Am avut un asemenea caz la mișcarea de personal. Dintr-o exagerare birocratică noi nu am putut rezolva o problemă, nu numai pentru colegul nostru, ci chiar pentru sistem, pentru elevi. E foarte important să ai profesori titulari în unitatea respectivă. Altfel se atașează profesorul titular de unitatea în care lucrează, de elevi. Sigur că atunci și rezultatele sînt altele. Ne vom strădui, din acest punct de vedere să rezolvăm această problemă a specialiștilor pe diverse domenii căutate astăzi pe piața muncii".

■ Preșcolari fără loc în grădiniță

Aproximativ 300 de preșcolari din Piatra Neamț nu au mai avut loc la grădiniță. Conform unei situații prezentate de ISJ Neamț, locuri în grădinițe mai sînt doar în mediul rural. De altfel, în comune încă se mai derulează procesul de înscriere a copiilor în aceste grădinițe. La nivelul județului au fost puse la dispoziția părinților care au preșcolari 14826 locuri pentru 328 de grădinițe, dintre care 3592 la cele cu program prelungit și 11214 la grădinițele cu program normal.

În Piatra Neamț sînt 10 grădinițe cu program prelungit și 13 cu program normal. Peste 1500 de copii au găsit un loc în grădiniță, însă numai după ce s-au constituit grupe și cu peste 30 de copii. Trebuie menționat că 260 dintre dosarele nesoluționate în Piatra Neamț sînt pentru copii cu vîrsta cuprinsă între 3 și 4 ani. Ceilalți aproximativ 40 de copii nu au îndeplinit criteriile de vîrstă sau de domiciliu.

■ Școlile, de Zilele Orașului Piatra Neamț

Unitățile școlare, alături de ISJ Neamț, s-au implicat în organizarea manifestărilor din cadrul Zilelor Orașului Piatra Neamț. Spre exemplu, pe 19 iunie, la Calistrat Hogaș, a avut loc deschiderea manifestării Expodidactica, la care au participat 10 școli și 13 licee. Tot pe 19 iunie a avut loc Olimpic fest, manifestare în care copiii cu rezultate deosebite la olimpiadele școlare au primit diplome și premii din partea Primăriei Piatra Neamț. Cadrele didactice și nedidactice care se pensionează în 2009 au fost și ele premiate de primărie, aceste persoane fiind evidențiate pentru activitatea depusă de-a lungul anilor pentru o mai bună educație. Este vorba de 50 de persoane, atît din rîndul cadrelor didactice, cît și a celor care au desfășurat diverse activități în școli. Pe 19 și 20 iunie, la Teatrul Tineretului, a avut loc festivalul european de muzică ușoară pentru copii "Camena". Festivalul l-a avut ca președinte al juriului pe Mihai Trăistariu.

Nu în ultimul rînd, în toată perioada în care s-au sărbătorit zilele orașului, în strand au fost susținute numeroase spectacole de către ansambluri folclorice, atît ale școlilor din Piatra Neamț cît și din unele localități rurale.

Marius GHEGHICI

O ALTFEL DE TEOREMĂ... 1+1, 11/2, 1.5,1, 1+X=2...

(urmare din numărul trecut)

Și iubirea e matematică!

Iubirea pornește de la nevoia fiecărui element de a nu rămîne o viață "impar". Și începi prin a te reuni cu mulțimi de elemente. Ești însoțit permanent de opusul și inversul tău, ești element neutru pentru toate celelalte elemente, chiar și pentru tine însuți, realizezi că e inutil să te împarți cu tine însuți, ba mai mult: nu are sens să te împarți dacă celelalte elemente se înmulțesc cu 0.

Tot ce trebuie să faci este să te aduni cu tine însuți. Să devii PAR. 1+1 face întodeauna 2. 2 este IUBIREA! De aici începi să tinzi spre un pătrat perfect...

Viața noastră nu se măsoară în ani. Nu! Ci în secunde!

Unii nu trăiesc nici o secundă, alții ajung la 180 grade, alții se opresc pe parcurs, în funcție de mărimea și puterea sufletului lor. Trăim o viață și poate nu ne găsim niciodată adiacentul sau opusul. Mulți dintre noi ne mulțumim cu un complement, alții ne dorim un supliment, mai mic sau mai mare, dar niciodată un adiacent.

Bisectoarea ne sperie! De ce să ne împărțim în mod egal, cînd ne e de ajuns doar un complement a cărui secunde sînt mult mai puține, mai ușor de redus?

Ne sperie perpendicularitatea! Pentru că între mine și tine se poate forma un triunghi dreptunghic. Și dacă demonstrăm că avem aceleași valori, că sîntem catete? Asta ar putea însemna că "ipotenuza" noastră e simplă! Am avea atîtea metode s-o aflăm! Ne sperie atîtea "proprietăți"! Preferăm să rămînem SCALENI.

Mulți dintre noi nu ne studiem "matematica" în profunzime. Ne mulțumim cu cea elementară. Și nici pe aceea nu o înțelegem! Ștergem teoremele vieții cu o mînă fermă, în loc să studiem complexitatea sistemului de valori. Ne oprim la 1, nu iubim, nu dăruim, nu ne împărțim, nu ne ridicăm la pătrat, nu aparținem nici unei mulțimi, nu ne căutăm triunghiul echilateral, nu ne dorim laturi egale și nici măcar o bisectoare. Nu ne măsurăm viața în secunde ci, din start, o măsurăm în grade, nu ne lăsăm mîngîiați de nici o mediatoare, nu ne găsim o funcție și nu ne construim nici un sistem...

Rămînem necunoscute! Într-o "matematică" care ar putea să ne dea atîtea valori...

Totul e matematică:

MAMA și TATA sînt liniile importante în triunghiul echilateral al primei tale valori

FRATELE este latura mîngîiată de mediatoare într-un triunghi echilateral

SOCIETATEA e piramida neregulată a cărei bază o poți modifica dacă insiști să-ți afli valoarea

VIAȚA este o culegere de probleme

BANII sînt răspunsul la multe dintre ele

ISTORIA este modulul fiecărui element

RĂZBOIUL este rezultatul operațiilor dintre 2 mulțimi

POLITICA este încercarea de a afla laturile cînd se cunoaște doar perimetrul unui triunghi scalen

LEGEA ar trebui să fie o axiomă, dar a devenit doar o simplă teoremă a asemănării. De multe ori se aplică întîi reciproca

COMUNISMUL este oricare din cazurile de congruență

DEMOCRAȚIA e reprezentată prin semnul∀

VOTUL este operația de aducere a factorilor la același numitor

CRIMA este rezultatul împărțirii lui X la 0: nu are sens!

PROFESORUL este o dreaptă din plan

ELEVII sînt punctele ce o alcătuiesc

IUBIREA e operația cea mai simplă din matematică, cea mai ușoară. Tot ce trebuie să faci este să găsești un plan perpendicular cu al tău... Dar nu toți iubesc "geometria în spațiu"

INFIDELITATEA este Teorema celor 3 perpendiculare

PERSOANA IUBITĂ reprezintă "necunoscuta" din ecuația iubirii. Este "+1". Dacă ajungi să te aduni cu opusul prezenței lui, te reduci la 0. Și va fi foarte complicat să o iei de la capăt, să te înalți din nou spre 1

DUMNEZEU ne arată că, chiar și după ce ne reducem, tindem tot spre infinit...

Toți sîntem "matematicieni"!

Puțini, însă, sînt cei care învață teoremele proprii vieții și își descoperă propriile teoreme!

Puțini ne știm și ne iubim cu adevărat "profesia"...

Ana CIOCOIU- LUCHIAN

SLALOM PRINTRE LEGI

AȚI ÎNTREBAT, VĂ RĂSPUNDEM!

● Concediul plătit pentru redactarea tezei de doctorat, prevăzut de dispozițiile art. 103 lit. d) din Legea nr. 128/1997, amînă acordarea gradului didactic?

▶ Perfecționarea pregătirii personalului didactic este reglementată în Capitolul III al Titlului II din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările completările ulterioare, iar art. 36 din aceasta stabilește probele care trebuie susținute pentru acordarea gradului didactic I.

Potrivit metodologiei formării continue a personalului didactic din învățămîntul preuniversitar, emisă în temeiul prevederilor art. 41 din Legea nr. 128/1997, cu modificările și completările ulterioare, anexă la Ordinul ministrului educației naționale nr. 3770/1998 (publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 26 bis din 13.07.1998), așa cum aceasta a fost modificată prin Ordinul nr. 4863/1999, „Cadrele didactice înscrise la examenul pentru acordarea gradului didactic II sau I, care pînă la obținerea acestor grade, nu obțin cel puțin calificativul „bine", respectiv „foarte bine", la inspecțiile curente și la aprecierile anuale, precum și cele care au fost sancționate nu pot fi propuse pentru acordarea gradelor didactice respective.

Numai după ridicarea sancțiunii, cu recomandarea consiliului profesoral al unității de învățămînt unde sînt încadrate și cu acordul inspectoratului școlar județean, repectiv al municipiului București, cadrele didactice aflate în situația de mai sus își pot finaliza obținerea gradelor didactice în anul școlar următor".

Metodologia formării continue a personalului didactic nu prevede și alte situații în care se poate amîna acordarea gradelor didactice. Cazul unui cadru didactic care beneficiază de concediu plătit pentru redactarea tezei de doctorat, prevăzut de dispozițiile art. 103 lit. d) din Legea 128/1997 privind Statutul persoanlului didactic, cu modificările și completările ulterioare, nu constituie o situație de amînare a susținerii probelor necesare pentru acordarea gradului didactic I.

● Un cadru didactic titular, aflat în concediu pentru creșeterea copilului, intră în restrîngere de activitate?

▶ Personalul didactic titular care se află în concediu pentru creșterea copilului în vîrstă de pînă la 2 ani sau, în cazul copilului cu handicap de pînă la 3 ani nu intră în restrîngere de activitate decît la solicitarea și cu acordul său, în conformitate cu dispozițiile art. 12 alin (3) din Metodologia privind mișcarea personalului didactic din învățămîntul preuniversitar, Anexă la O.M.E.C.T. nr. 5743/28.10.2008, publicat în Monitorul Oficial al României-Partea I, nr. 760/11.11.2008. Menționăm și dispizițiile art. 106 alin. (1) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare, care prevede dreptul personalului didactic aflat în concediu pentru creșterea copilului de a beneficia de rezervarea postului/ catedrei.

● Sînt personal didactic auxiliar în învățămîntul preuniversitar și aș dori să beneficiez de concediul plătit de 6 luni pentru redactarea tezei de doctorat. Pot beneficia de acest concediu acum, sau trebuie să aștept modificarea Statutului personalului didactic în acest sens?

▶ Potrivit prevederilor art. 103 lit. d) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare, cadrele didactice aflate la catedră, care redactează teza de doctorat sau lucrări în interesul învățămîntului pe bază de contract de cercetare sau de editare beneficiază de 6 luni concediu plătit, o singură dată cu aprobarea senatului universitar, respectiv a consiliului de administrație al inspectoratului școlar, astfel încît, neavînd calitatea de personal didactic de predare, nu puteți beneficia de 6 luni concediu plătit.

Însă, în prezent puteți beneficia de concediu fără plată pe o perioadă de maxim 90 de zile lucrătoare anual, pentru susținerea examenelor sau a tezei de doctorat, în conformitate cu prevederile art. 25 alin. (1) lit. b) din H.G. nr. 250/1992, privind concediul de odihnă și alte concedii ale salariaților din administrația publică, din regiile autonome cu specific deosebit și din unitățile bugetare, republicată.

● În curînd voi termina cursurile Facultății de Psihologie și Științele educației-Învățămînt primar și preșcolar, urmînd apoi să mă angajez în acest domeniu. Am lucrat 22 ani într-o altă ramură de activitate. Sporul de vechime va avea continuitate?

▶ Întrebarea dvs. presupunem că se referă la acordarea, în continuare, a sporului de vechime în muncă, de 25% din salariul de bază, corespunzător tranșei de vechime de peste 20 de ani. Răspunsul este pozitiv. Da, veți beneficia și după angajarea în învățămînt de sporul de vechime în muncă.

În ceea ce privește recunoașterea ca vechime în învățămînt, a vechimii în muncă, aceasta se poate face numai în condițiile prevăzute de art. 139 alin. (1) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia: "Persoanele angajate în învățămînt provenite din alte sectoare de activitate, care fac dovada că au profesat în specialitatea înscrisă pe diploma de studii și care ocupă un post didactic în această specialitate, beneficiază de vechimea în muncă, ca vechime recunoscută în învățămînt, în vederea stabilirii drepturilor salariale."

● Aș dori să știu cum se calculează indemnizația de concediu în 2009, deoarece în vacanța din aprilie ne-au calculat 5 zile de concediu și dirigenția nu a fost luată în calculul indemnizației, deși face parte din salariul de bază.

▶ Normele metodologice privind efectuarea concediului de odihnă al personalului didactic din învățămînt, emise în aplicarea art. 103 din Legea nr. 128/1997 și a Hotărîrii Guvernului nr. 250/1992, republicată, au fost aprobate prin ordinul ministrului educației naționale nr. 3251/1998.

În ceea ce privește calculul indemnizației de concediu de odihnă, aceasta se calculează în conformitate cu prevederile art. 145 din Codul muncii, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, indemnizația de concediu de odihnă nu poate fi mai mică decît salariul de bază, indemnizațiile și sporurile cu caracter permanent cuvenite pentru perioada respectivă, prevăzute în contractul individual de muncă. Această indemnizație reprezintă media zilnică a drepturilor salariale mai sus menționate din ultimele trei luni anterioare celei în care este efectuat concediul, multiplicată cu numărul de zile de concediu. Potrivit art. 29 alin. (4) din Contractul Colectiv de Muncă Unic la Nivel de Ramură Învățămînt, înregistrat la Ministerul Muncii, Familiei și Egalității de Șanse (actualmente Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale) sub nr. 596/12.11.2007, indemnizația de concediu se acordă salariatului cu cel puțin 10 zile înainte de plecarea în concediul de odihnă.

Potrivit art. 51 alin. (4) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare, "personalul didactic de predare care îndeplinește funcția de diriginte, învățătorii, institutorii și educatoarele primesc o indemnizație de 10% din salariul de bază, care se include în salariul de bază", astfel încît este evident faptul că această indemnizație are caracter permanent și se ia în calculul indemnizației de concediu de odihnă.

Preluări din "Catedra", revista informativă a FSLI.

Consilier Juridic, Liliana GLINȚĂ

Note de lector:

Mihai HANGANU:

"CRAI NOU, baladă veche pentru timpuri noi"

După mai multe cărți de poezie, în care autorul probează diverse maniere, de la poezia cu prozodie clasică la cea modernă, iată, acum ne propune un singur poem, cu titlul de mai sus, girat de aceeași editură - „Universitas XXI" (Iași, 2009) - între copertele (Ozana Stanciu) inspirat ilustrate, ca și cele douăzeci de imagini ce însoțesc textul poetic, semnate de Camelia Apostu și Mihaela-Simona Popa.

Cititorul neatent al acestui poem poate cădea ușor într-o capcană, cum deja au căzut unii comentatori cu statut atestat de scriitor, comparînd poemul autorului nostru cu Luceafărul, capodopera eminesciană. Nici vorbă de așa ceva. Mihai Hanganu, stăpînit de vraja marelui model, chiar și de altele, avem în vedere Călin (file din poveste) și Nunta Zamfirii, lasă să-i scape cîteva elemente ce te pot duce cu gîndul atît de departe. În afara unor aspecte ce țin de prozodie (o sută șase catrene - față de cele 98 eminesciene - cu rimă încrucișată și nu întotdeauna inspirată - ca în cazul bibelou - Crai Nou; trăi - colcăi; druște - muște; alternarea perioadelor iambice de opt silabe cu cele de șapte silabe, care, după afirmația lui George Călinescu, nici la Eminescu nu sunt originale, acesta, împrumutîndu-le de la germanul Bürger, a realizat ceea ce marele istoric a numit complexitatea simplă) și a cîtorva sintagme asemănătoare doar în ceea ce privește construcția (floare între flori; glasul codrului din vreme), poemul lui Mihai Hanganu este întrutotul original, poetul propunîndu-și să tragă un semnal asupra faptului că tradițiile, datinile și obiceiurile de nună, și nu numai, sunt pe cale de dispariție, iar familia începe să nu se mai mențină pe poziția acelei instituții exemplare din punctul de vedere al comportamentului moral. În acest sens, deși unele au un caracter cam tezist, sunt demne de remarcat cele cîteva imprecații, un fel de anateme la adresa celor care încalcă regulile de conviețuire în familie și societate, la fel și cele șase catrene care închei balada și prin intermediul cărora se insistă pe respectarea jurămîntului în fața sfinților. La acestea am putea adăuga alte trei strofe în care se face o trecere în revistă a instrumentelor ce compun taraful adus de vorniceii să cînte la nuntă: Trei viori și o trompetă/se întrec pe tonuri sus,/toba cu cinel repetă/ce se cîntă pe arcuș.//Numai cobza ține hangul/Alături de contrabas/lar trombonul, ca moșneagul,/scoate sunete pe nas.

Mai pot fi semnalate cîteva epitete și metafore inspirate (dorul singuratec; satul sfînt; buchet de fecioare), unele arhaisme ce contribuie la realizarea culorii locale (colăceri, vătăjei, petit, a ogoi, a grăi ș. a.), cîteva neologisme, avînd în vedere că autorul propune această baladă pentru timpurile noi (bibelou, mental complex, CV etc.) și, nu în ultimul rînd, tonul șăgalnic, ironia fină, toate menite să creeze bună dispoziție.

Constantin TOMȘA

POLIROM RECOMANDĂ: PROZA SECOLULUI XX

Gunter Grass
PISICA ȘI ȘOARECELE

Acțiunea povestită din perspectiva naratorului Pilenz, se petrece la Gdansk în timpul celui de-al Doilea Război Mondial; împreună cu prietenii săi, Mahlke are drept loc de joacă preferat un torpilor pe jumătate scufundat, de pe care aduce la suprafață tot felul de obiecte abandonate de echipaj, pentru a le vinde sau a le colecționa. Exmatriculat pentru furt, Mahlke se alătură ca voluntar unei divizii de tancuri, dornic să-și demonstreze adevărata valoare în fața colegilor și profesorilor. Distins cu Crucea de Fier pentru eroism în luptă, Mahlke se întoarce la școală pentru a le vorbi elevilor despre experiența lui de combatant, însă directorul îl refuză. Lipsit de motivația ce îl îndemnase să se înroleze, dezertează și, la îndemnul lui Pilenz, se scufundă o ultimă dată pînă la epava transformată în ascunzătoare, pentru a nu mai apărea nicicînd la suprafață.

GUNTER GRASS (n. 1927 la Danzig, azi Gdansk), poet, prozator, dramaturg, sculptor și grafician, unul dintre numele de referință ale literaturii postbelice. "Toba de tinichea" (1959; Polirom, 2005, 2007) este romanul care îl va consacra pe plan internațional și care, împreună cu "Pisica și șoarecele" (1961) și "Ani de cîine" (1963), formează "trilogia Danzigului". Pe lîngă romane, volume de proză scurtă, versuri și eseuri, Gunter Grass a publicat în 2006 "Decojind ceapa" (Polirom, 2007), o carte de memorii care a stîrnit controverse aprinse. Activitatea sa literară a fost încununată de cele mai importante distincții, culminînd cu Premiul Nobel pentru Literatură (1999).

La Polirom au mai apărut "În mers de rac" (2002) și "Anestezie locală" (2008).

Shusaku Endo
SCANDALUL

"Scandalul" (1986) este un roman care dezvăluie, într-o manieră lucidă și necruțătoare, temerile și obsesiile unui scriitot ajuns la o vîrstă înaintată, explorînd granița fragilă care desparte studiul gesturilor violente și depravate de comiterea lor efectivă. La cei 65 de ani ai lui, Suguru este apreciat de cititori, critici și colegi de breaslă, deși există voci care îi ironizează rigoarea morală și reticența în privința problemelor sexuale. Totul pare a indica faptul că îl așteaptă o bătrînețe liniștită alături de soția sa, dar acest scenariu se spulberă în clipa în care o femeie îl acuză că viața pe care o duce contrazice flagrant premisele pe care se întemeiază scrierile sale, denunțîndu-l drept un client asiduu al bordelurilor și sex-shopurilor din Tokio. Suguro, amenințat de un ziarist răzbunător cu declanșarea unui adevărat scandal în presă, este nevoit să dezlege misterul acestei acuzații și descoperă astfel existența unui dublu al său, un "geamăn malefic" cu înclinații sado-masochiste. Cu măiestra sa inegalabilă, Endo ne oferă o meditație subtilă asupra identității, artei și crimei.

Umberto Eco
INSULA DIN ZIUA DE IERI

"Insula din ziua de ieri" este al treilea roman al medievistului și semioticianului Umberto Eco. Roberto della Griva, un tînăr nobil italian din sec. al XVII-lea însărcinat cu o misiune delicată și primejdioasă, a supraviețuit războiului, Bastiliei, șantajului politic, călătoriei pe mări și naufragiului, pentru a se pomeni izolat pe un vas în mijlocul Pacificului. Dacă ar ajunge la insula pe care o are în față, nu doar soarta lui, ci însuși cursul timpului s-ar putea modifica, dar Roberto nu știe să înoate...

În acest roman care îmbină dragostea, aventura, cunoașterea și intriga politică, Eco oferă o adevărată lecție de naratologie, schimbînd frecvent registrele povestirii și recurgînd la spectaculoase volute stilistice. Roman- școală al postmodernismului literar, "Insula din ziua de ieri" este totodată o splendidă utopie a depășirii limitelor.

UMBERTO ECO (n. 1932) a fost unul din exponenții de frunte ai avangardei culturale italiene. A scris romane ("Numele trandafirului", 1980; Polirom, 2004, 2007: "Pendulul lui Foucault", 1988; Polirom, 2005; "Insula din ziua de ieri", 1994; "Baudolino", 2002; Polirom, 2007; "Misterioasa flacără a reginei Loana, 2004; Polirom, 2004), studii de semiotică, estetică și teorie literară, eseuri și articole. Din opera sa, Edutura Polirom a mai publicat volumele "În ce cred cei care nu cred" (în colaborare cu Carlo Maria Martini, 2001), "În căutarea limbii perfecte" (2002) și "Trei povestiri" (în colaborare cu Eugenio Carmi, 2005).

ŞCOALA CARE NE TREBUIE

VOCAȚIA DE DASCĂL

Învățătorul! Ce nume potrivit pentru o îndatorire atît de sfîntă!

Acesta e numele pe care lumea creștină, de aproape două mii de ani, îl atribuie Mîntuitorului nostru, Iisus Hristos. E numele prin care lumina științei de carte s-a revărsat în mintea și în inima școlarului, ca sămînța roditoare ce și-a aflat bun ogor.

„Învățătorul este un om de cultură. Această cultură o are el însuși și apoi o împrăștie și altora, toată viața sa. Cum? Prin îndemînare,prin porunci? Nu. Ci prin munca sa de toată ziua și în toate laturile culturii. El trăiește și execută cultura - n-o declamă, nici n-o poruncește."

Se cuvine din cînd în cînd să ne întoarcem gîndurile spre cel care, ca o călăuză, ne însoțește dintîi în lumea plină de taine a cărții: dascălul. El ia asupra sa povara greu de purtat a cărților și varsă din preaplinul său înțelepciune, izvor al tainelor și cunoașterii, al curățeniei și înălțării, părinte și apostol totodată. Precum un părinte laudă și ceartă, îmbie și mustră cu blîndețe, pedepsește cu gînd bun, pornirile rele cu duhul răbdării necurmat, împăcînd și învățînd fără osteneală, alcătuind ființele plăpînde după știința și credința lui. Spre el se îndreaptă dragostea învățăceilor la slove, ca a celor încărunțiți mai apoi de lumea tulburată a gîndurilor. Amintirea lui ne însoțește mereu drumurile fiecăruia. Chipul dascălului străbate, de departe, prin neguri, zugrăvit în slove frumoase, și imaginile lui, care prind viață în foile îngălbenite, răzbat din colbul vremii pînă la noi. Deși mereu altul în timpuri, el rămîne mereu același.

Dascălul coboară din spița celor trimiși în lume să răspîndească prin har adevărul, iar menirea lui este înaltă ca și rangul pe care îl poartă. Înscris în veșmintele învățăturii el străbate timpul, împlinind destine.

În vremea de azi învățătorul își duce mai departe lucrarea sa dintotdeauna. Darul lui este să-i învețe pe alții și nimic nu-l abate din cauza apostolatului său. Printre vremuri senine sau viforoase, sufocat el însuși de nevoi și însingurări, merge mereu înainte avînd ca supremă răsplată, bucuria din ochii copiilor. Chipul învățătorului rămîne pururi în mintea lor ca o icoană.

El , învățătorul, trebuie să fie magicianul care să modeleze sufletul micului școlar, să-l determine să o facă din convingere proprie, să-l ajute să aleagă mereu calea cea bună. Uneori, obstacolele care îi stau în față , ca dascăl, sunt dintre cele mai bizare și greu de trecut. În zilele noastre, banul este „rege", iar vechea zicală, „ ai carte, ai parte", puțini semeni o mai apreciază. Și totuși, cît de acută este acum această problemă a banului, a lipsurilor generate de absența banilor! Copilul trebuie convins că omul face banul și că trebuie să fie optimist și încrezător, deoarece munca serioasă aduce roade. Dacă „ modelele se topesc în generații", fie ca truda învățătorului de azi să lumineze chipul oamenilor de mîine. Există oameni cu ambiții diabolice, care trec peste orice pentru a-și atinge țelul și nu de puține ori încearcă să le impună și propriilor copii acest mod de a fi și a gîndi. Educatorul trebuie să fie un luptător și să găsească modalități de a-l atrage pe copil pe calea cea bună.

Trecînd prin viață , unul dintre chipurile pe care îl uităm cel mai greu este acela al dascălului, întipărit în memoria fiecăruia datorită calităților și defectelor pe care acesta le are. Ca dînsul poate au mai fost mulți.Și toți, dacă te gîndești bine, au fost niște apostoli, care au îndurat sărăcie și batjocură, care au trecut printr-un vifor de nemulțumiri și vorbe rele, și care totuși au izbutit să-și îndeplinească cu bine menirea.

Înv. Elena COZMA
Școala cu clasele I-VIII
Pluton

(urmare din pag. 1)

CENUȘĂREASA

Care să asigure desfășurarea unui învățămînt profesional și tehnic prin care să se formeze la elevi deprinderi temeinice de lucru.

Puțin obosiți, dar bucuroși că au terminat lucrarea, actorii întîmplării au așteptat nerăbdători evaluarea finală și bucuria le-a fost deplină cînd au aflat că au muncit bine și că proiectul putea fi generalizat la nivelul întregii țări. Dar...aici filmul s-a rupt. Trebuiau alocați, prin bugetul național, banii necesari pentru a se asigura în toate școlile pentru învățămîntul profesional și tehnic dotarea din unitățile școlare model. Cei care aveau puterea de decizie (anii '98- '99) au stabilit însă că altele sînt prioritățile României și așa s-a ales praful de muncă și speranțe. Școala profesională românească era în mare impas, se descurca cum putea, era din ce în ce mai criticată că nu răspunde cerințelor de pe piața muncii, iar absolvenții sînt slab pregătiți. Nimeni însă nu voia să facă o analiză serioasă și obiectivă a cauzelor acestei situații, să se recunoască precaritatea dotărilor din majoritatea unităților școlare pentru învățămîntul profesional și tehnic (în unele cazuri dotările erau inexistente). Nici măcar semnalele primite din partea sindicatelor nu au fost auzite. România avea de rezolvat alte probleme importante: alegeri, remanieri guvernamentale, privatizări frauduloase, scandaluri politice. De la buget trebuiau plătite nemunca, investițiile profitabile numai pentru clientela politică, campaniile electorale. Unde să mai încapă și finanțarea învățămîntului? S-au mai pierdut cîțiva ani, s-au schimbat cîțiva miniștri și apare ca o idee salvatoare înființarea școlilor de arte și meserii.

O nouă finanțare Phare, iarăși grupuri de lucru, alte SPP-uri bazate pe competențe, alte calificări (europene?!?), curriculum nou, abandonarea totală a ceea ce a fost valoros în învățămîntul românesc, alte modele, altă muncă, alt timp, alte speranțe... Dar nici de data aceasta n-a fost să fie. Clasa politică nu este dispusă nici acum să investească prea mult în educație și pregătirea profesională. Doar la cota de avarie. Mai mult, felia din tortul bugetar destinată educației este prea mică și atunci se decide ca instruirea practică să se facă cu clasa întreagă - un dezastru pentru calitatea pregătirii profesionale. Mulți maiștri-instructori competenți, devotați școlii, sînt nevoiți să părăsească sistemul, iar noi, sindicatele, nu am reușit să facem ceva pentru a împiedica acest lucru. Nu se întîmplă nimic pentru baza materială necesară pregătirii profesionale. Ba se întîmplă ceva! Această bază, oricum depășită, se degradează, în multe cazuri, avînd rol decorativ. În multe școli de arte și meserii, din mediul rural, aproape nu există dotările necesare pentru formarea competențelor cerute de o anumită calificare. Inventăm, în schimb PRAI, PLAI, PAS, discuții și conferințe și altele asemenea, care nu rămîn decît vorbe în vînt, fără o alocație bugetară adevărată pentru educație și pregătirea profesională.

În februarie 2009 o nouă strigare dinspre minister: desființăm SAM-urile și punem în loc ce? Nimeni nu știe exact, nimeni nu știe de fapt ce vrem, nimeni nu știe ce finalități dorim să atingem, dar trecem cu bine peste toate provocările unei asemenea decizii intempestive. După scenariul, de acum știut, se adună în grabă grupurile de lucru, chiar lucrează, dar aflăm că SAM-urile nu se desființează, ci numai au luat un an de pauză! Din nou consternare, nu știm ce să credem, nu știm ce va urma. De gura sindicatelor se mai fac cîteva corecții, dar un lucru este cert: problemele învățămîntului profesional si tehnic românesc rămîn grave și sînt aceleași. Iată cîteva dintre ele:

- flexibilitate redusă și racordare greoaie la cerințele de pe piața muncii;
- neconcordanță între calificările noastre și cele europene;
- planuri de învățămînt supraîncărcate, iar în cadrul acestora un număr insuficient de ore pentru pregătirea profesională;
- laboratoare și ateliere-școală cu dotare depășită, cu implicații directe asupra calității pregătirii profesionale;
- lipsa unui cadru legislativ coerent și explicit care să asigure bazele parteneriatului școală - agent economic-comunitate locală;
- admiterea computerizată a elevilor în învățămîntul profesional și tehic fără a se ține seama de aptitudinile lor reale.

S-a vorbit, într-un anumit cadru, că Departamentul pentru Învățămînt Profesional și Tehnic din cadrul FSLI nu ar avea o strategie proprie, lucru, în parte, real dar și discutabil, pe care mi-l asum. De fapt, ne regăsim și noi în strategia generală a FSLI de a determina o finanțare cît mai generoasă pentru educație, care ar rezolva multe din probleme sistemului. Nici nu cred, de altfel, că rolul departamentului este acela de a elabora strategii pentru învățămîntul profesional și tehnic, substituindu-se astfel Ministerului Educației și Centrului Național de Dezvoltare a Învățămîntului Profesional și Tehnic. Noi trebuie să fim partenerii acestor instituții și să ne preocupe și componenta socială. În această calitate, de partener, sper ca și Ministerul să accepte în mod real acest parteneriat, îmi permit să avansez cîteva idei pentru o viitoare structură a sistemului de învățămînt profesional și tehnic:

- Învățămîntul obligatoriu de 10 clase va fi asigurat prin școli generale și licee (tehnologice, teoretice, vocaționale).
- După terminarea a 8 clase, elevii vor putea intra la liceele tehnologice pe baza unor teste de aptitudini sau a unui examen, în funcție de cum hotărăște fiecare unitate școlară. Cei care nu reușesc, vor continua învățămîntul obligatoriu în școlile generale.
- După terminarea a 10 clase, elevii vor susține examen de admitere în ciclul superior al învățămîntului liceal tehnologic sau la școala profesională.
- Ciclul superior al învățămîntului tehnologic va avea 2 ani, iar absolvenții vor avea nivelul 3 de calificare și vor susține un bacalaureat care le va permite să participe la examenele de admitere în anumite facultăți din învățămîntul superior.
- Școala profesională va avea o durată de 1 an și jumătate, iar absolvenții vor avea nivelul 2 de calificare. Acești absolvenți pot, eventual, să-și continue studiile liceale la seral sau prin cursuri fără frecvență.
- Există și varianta ca ciclul superior al liceului să dureze 3 ani, iar bacalaureatul să fie ca în cazul liceelor teoretice.
- Deoarece în învățămîntul obligatoriu planurile de învățămînt vor fi comune pentru toate tipurile de școli (se vor face, pe îndelete, pe lîngă disciplinele de bază și educație fizică, educație muzicală, educație plastică, limbi străine etc.), la admiterea în ciclul superior al liceului tehnologic sau în școala profesională pot să participe și elevii absolvenți a 10 clase din școlile generale sau din liceele teoretice.
- Școlile profesionale vor funcționa pe lîngă liceele tehnologice sau de sine stătător.

În articolul de față am evitat, neapărat, un concept. Unul prea mult invocat și niciodată împlinit. REFORMA.

DE LA GÎRCINA LA HAIFA...

Totul despre admiterea la Facultatea de Muzică Piatra Neamț

Dialog cu domnul lector universitar dr. Radu Oțel, secretar științific la Facultatea de Muzică

Toamna bate la ușă și acuși - acuși vă numărați bobocii. Bobocii muzicali, desigur... Ce ne puteți spune despre admiterea bobocilor în anul 2009?

R.O.: - Spre deosebire de alți ani, admiterea din 2009 va avea două sesiuni: în prima sesiune înscrierile vor avea loc între 20 și 22 iulie, concursul se va desfășura între 23 și 26 iulie. În a doua sesiune, înscrierile vor avea loc între 11 și 13 septembrie, iar concursul efectiv se va desfășura în perioada 14- 17 septembrie.

- De cîte locuri bugetate dispuneți?

R.O.: - Locurile bugetate sînt în număr de 30, dar se pot și suplimenta.

- La ce specializări se va da admitere?

R.O.: - Facultatea de Muzică propune, în continuare, secția de interpretare muzicală (vioară, violă, violoncel, contrabas, chitară clasică, pian, percuție și canto clasic) cu o durată a studiilor de 4 ani.

De asemenea va funcționa secția de pedagogie muzicală cu o perioadă de studii de 3 ani.

Pe lîngă aceste două specializări, studenții mai pot opta pentru calificări opționale ca: profesor de muzică, profesor de instrument și profesor de canto; informatică muzicală; jazz instrument și jazz voce; instrument popular, cînt popular.

- Care sînt criteriile de înscriere la concurs?

R.O.: - Se pot înscrie la concurs, fără limită de vîrstă, absolvenți ai liceelor de specialitate, teoretice și pedagogice, educatori și învățători aflați în activitate. Pe lîngă aceștia, pot participa și candidați cu diplomă de bacalaureat, fără pregătire de specialitate.

- Facultatea de Muzică are, totuși, un profil special. Cum vor reuși să treacă examenele cei care nu au terminat un liceu de specialitate?

R.O.: - În perioada 13- 19 iulie și 7-10 septembrie se asigură- în funcție de solicitări- cursuri de pregătire gratuită cu personalul didactic al facultății dar, pentru pregătirea muzicală, de pildă, nu trebuie decît ureche bună și o cultură muzicală solidă.

- Ce facilități propune instituția dvs. viitorilor studenți?

R.O.: - Facultatea de Muzică oferă studenților spații de cazare în cămin și burse conform reglementărilor în vigoare: burse de merit, burse de studiu, burse de ajutor social.

- O ultimă întrebare: de ce ar trebui să optăm pentru Facultatea de Muzică din Piatra Neamț?

R.O.: - În primul rînd, pentru că și-a creat deja un nume printre facultățile de profil din provincie și nu numai, avînd deja un prestigiu de un deceniu. Este o facultate acreditată, ce oferă viitorilor studenți posibilitatea de a face studii plătite de stat. În al doilea rînd, facultatea este o oportunitate pentru candidații din Neamț. Iar diploma, fiind emisă de o instituție de învățămînt superior acreditată este recunoscută atît pe plan național, cît și internațional.

- Cum ar veni, din Gîrcina la Haifa?

R.O.: - Desigur. ***(Rep)***

REMEMORĂRI - IUNIE

● 4/1862, s-a înființat Ministerul Cultelor și Instrucțiunii (ministru, I. Belu).

● 7/1925, n., Piatra-Neamț, Elena Botez-Butnaru, elevă a Sidoniei Hogaș, prim-solistă a Operei din Timișoara.

● 8/1884, n. la Rîmnicu-Sarat, prof. Eugenia Popovici, primul director al Școlii Normale de Învățătoare din Piatra-Neamț (inaugurarea școlii a avut loc în ziua de 03. 11. 1919)

● 9/1921, a concertat, pentru prima oară la Piatra-Neamț, George Enescu.

● 9/2001 a absolvit prima promoție a Colegiului Universitar de Muzică din Piatra-Neamț.

● 12/1939, n., la Vînători-Neamț, profesorul de biologie Nicolae Teodorescu, absolvent al Liceului ,,Petru Rareș" din Piatra-Neamț (promoția 1956), fost inspector școlar și director al Casei Pionierilor din Tîrgu-Neamț (d. 2001).

● 15/1903, n., Piatra-Neamț, artistul plastic Victor Brauner, d. la Paris în 12. 03. 1996.

● 16/1884, n. la Căciulești, generalul Nicolae Dăscălescu (d. 28. 09. 1969, Piatra-Neamț), mare comandant de armată și susținător al programelor de educație pentru ostași.

● 16/1907, n., la Spiridonești – Neamț, prof. ing. Nicolae Horodniceanu, cel care a fost chemat să reconstruiască orașul San Juan (Argentina) distrus de cutremur. A rămas, în continuare, profesor la universitatea din acel oraș pînă la încetarea din viață (04. 04. 1994).

● 16/2003, d. compozitorul, muzicologul și dirijorul Emanuel Elenescu (n. la Piatra-Neamț în ziua de 11. 03. 1911).

● 17/1825, n., Iași, Elena Cuza, Doamna Unirii, ctitor de școli în Neamț, d. la Piatra-Neamț în 08. 04. 1909.

● 19/1946, n., Sagna, prof. univ. Neculai Păduraru, sculptor afirmat în Europa.

● 21/1949, n., Tîrgu-Neamț, Dan Cepoi (d. 8. 04. 2008, Piatra-Neamț), cunoscut artist plastic, prezent cu lucrări în expoziții și în colecții din țară și din străinătate.

● 24/1924, n. la Piatra-Neamț, distinsa profesoară de limba și literatura română Georgeta Pralea-Buzilă. La mulți ani, stimată doamnă profesoară!

● 24/1864, s-a sărbătorit pentru prima dată ziua orașului cu numele Piatra-Neamț (primul primar al orașului cu acest nume a fost Dumitru Șoarec). Pînă atunci orașul s-a numit Piatra.

● 26/1927, d., marele savant și pedagog Vasile Pîrvan, a cărui mamă era din Dobreni-Neamț.

● 26/1982, d., academicianul Gheorghe Cartianu-Popescu (n., Borca, 08. 08. 1907). Numele său a fost atribuit Grupului Școlar de Chimie din Piatra-Neamț (în prezent Colegiu Tehnic).

● 26/1984, d., Cluj, prof. D. Braharu (n. în 05. 12. 1898, la Cut, Dumbrava Roșie), șef al primei promoții a Școlii Normale ,,Gheorghe Asachi" din Piatra-Neamț.

● 27/1933, preotul prof. Constantin Matasă a susținut la radio conferința ,,Drumuri și popasuri domnești".

● 28/1912, n., Roman, Sergiu Celibidache, mare dirijor, muzician de talie mondială, compozitor, membru de onoare al Academiei Române.

● iunie 1940, a apărut Anuarul Școlii Normale de Învățătoare din Piatra-Neamț (director Eufrosina Săvescu), marcînd două decenii de la înființarea școlii.

Memoria documentelor

PREOTUL C. MATASĂ- MEMBRU CORESPONDENT AL COMISIUNII MONUMENTELOR ISTORICE DE NEAMȚ

Printr-o adresă a Comisiunii Monumentelor Istorice din România de acum 70 de ani, mai precis din 18 mai 1939, Nicolae Iorga, președintele amintitei comisii, aducea la cunoștința prefectului de Neamț că "preotul Matasă a fost numit membru corespondent al Comisiunii Monumentelor Istorice pentru județul Neamț și delegat ca, în conformitate cu Legea de conservare și restaurare a monumentelor istorice, să ia orice măsuri va crede de cuviință pentru păstrarea urmelor istorice".

În aceeași adresă se mai sublinia vă acesta "poate înființa Comitete locale pentru strîngerea de fonduri în vederea bunei păstrări a monumentelor istorice".

Peste o săptămînă, întemeietorul Muzeului Arheologic din urbea Piatra Neamț în anul 1934, pe 25 mai 1939, va înainta o adresă Prefecturii județului Neamț, prin care aducea la cunoștința autorității județene, "începerea campaniei de săpături arheologice în cuprinsul județului Neamț". Pentru obținerea unor rezultate deosebite în această activitate, președintele Casei Naționale "Regina Maria" din localitatea de la poalele Pietricicăi ruga a se dispune ordonanțarea sumei prevăzute în buget pe anul în curs (1939- n.n.), ca ajutor pentru CASA NAȚIONALĂ în vederea săpăturilor și a organizării Muzeului Regional de Arheologie din Piatra Neamț. Totodată cerea ca "ordonanțarea să se facă pe numele Pr. C. Matasă, președintele Casei Naționale, asigurînd prefectul de cea mai distinsă considerație și calde mulțumiri pentru călduroasul sprijin acordat acestei instituții de cultură a județului nostru. A obținut pe bază de chitanță suma de lei 5.000".

Sprijinul va veni imediat prin adresele înaintate de prefectură către toate primăriile din cuprinsul ținutului de la poalele Ceahlăului, prin care "se aducea la cunoștință că Ministerul Cultelor și Artelor ordinul No. 42179/ 1939 a aprobat funcționarea Muzeului Atheologic, organizat de Casa Națională din Piatra Neamț, care a fost autorizată cu adresa no. 12/39 a Comisiunei Monumentelor Istorice de a face săpături arheologice în cuprinsul județului Neamț".

Se mai amintea că prin ordinul No. 997/ Maiu 1939, același minister "a dat delegație părintelui C. Matasă, care este președintele Casei Naționale din Piatra N. și membru corespondent al Comisiunei Monumentelor Istorice, de a lua măsurile necesare pentru păstrarea urmelor și monumentelor istorice din regiune".

În încheiere se cerea autorităților locale comunale să înlesnească "cu toată bunăvoința cercetările ce va întreprinde părintele C. Matasă, în calitate de delegat al Comisiunei Monumentelor Istorice, dîndu-i tot concursul legal de care avea nevoie".

Pe lîngă primarii, notarii și șefii de post din județul Neamț sunt datori a i se prezenta la cerere pentru studiu și culegere de date, toate documentele ca: hărți vechi, acte, hotărnicii, dînd în același timp tot concursul necesar pentru săpăturile arheologice ce le-ar face Sfinția Sa.

Așadar, personalitatea și perseverența întemeietorului de muzeu din această parte de țară au dus la obținerea unor rezultate deosebite în arheologia și cercetarea istorică nemțeană.

Prof. Gh. RADU

PERSPECTIVE ADEMENITOARE

Un program care va oferi sindicaliștilor din Neamț posibilitatea accesării fondurilor europene, dar și o afirmare a capacității și valorii activității.

Trei sindicate județene (S.L.I.C.-Neamț, U.J.S.L.I. Bistrița Năsăud și L.S.I.P. Sector 6 Buc.) au militat și lucrează în prezent la un Program al egalității în șanse pentru accesarea fondurilor europene. Programul va cuprinde modalități și activități multiple și variate, pe planul unităților școlare, la nivel județean și interjudețean, la nivel național și european vizînd:

- Compatibilizarea principiului egalității de șanse și gen adresate unităților locale și partenerilor sociali;
- Cursuri de formare pentru editarea Curricumului;
- Cercetări și studii privind diferențele bazate pe gen în ce privește profesiile, cariera și veniturile;
- Studii și analize asupra bunelor practici privind egalitatea de șanse, dezvoltate în cadrul altor programe la nivel central și local;
- Elaborarea unui ghid pentru o bună înțelegere a principiului egalității de gen și de șanse;
- Activități inovatoare, interregionale și transnaționale concentrate pe bunele practici în egalități de șanse.

La acest amplu program vor fi implicate alte trei sindicate la nivel județean și 20 de sindicate locale, 10 din Regiunea Nord-Est, 5 din Regiunea Nord-Vest și 5 din Regiunea București- Ilfov.

Pentru informații suplimentare asupra acestui program vă puteți adresa Biroului Operativ al S.L.L.I.C. Neamț, cît și redacției revistei Apostolul.

În numerele următoare vă vom informa asupra derulării acestui program în cazul în care el va fi aprobat.

Apostolul

COD ROȘU SAU PORTOCALIU?

Altădată învățai de-ți săreau toate alea să poți obține un post în urma unui concurs draconic și asta dacă aveai norocul să nu facă șmecherii vreo „învîrteală" specifică nouă românilor, și să-ți „sufle" postul obținut pe diverse căi mai puțin ortodoxe. Te uitai la o catedra dintr-o școală de elită din tîrg și tînjeai după ea mult și bine, te pregăteai și încercai să demonstrezi că îți meriți locul, însă acum, dosarul contează! Ca și înainte: aveai dosarul OK, urmai un Ștefan Gheorghiu, ca acum să fii mare dascăl promotor al democrației noastre originale.

Adună toată lumea, care mai de care: certificate, diplome, adeverințe, care nu sunt altceva decît... maculatură. Toți aleargă după credite și puncte ca la fotbal! Nu contează ce și cum faci, poate să fie și din domeniul navelor spațiale, dacă „dă bine la CV și aduce crediti... este OK!" Uite așa se distruge de tot învățămîntul românesc, cu oameni care în loc să se preocupe realmente de bunul mers al lucrurilor se țin de adunat puncte. Toți au devenit scriitori peste noapte, toți urmează fel de fel de cursuri și specializări de care nici nu auzeai pînă mai ieri; ce mai, trăim într-o epocă a valorilor autentice!!!

Dar să lăsăm la o parte problemele de serviciu și să vorbim despre vacanță, concedii,... unii își fac planuri, deja alții și le-au făcut din timp,... unii vor merge la mare, alții la... mai mare, că loc în ierarhia socială este, vorba poetului: eroi au fost și.... mai sunt încă! Care mai e treaba? Tot pe baza carnetului de partid, mai bine zis a culorii acestuia se fac promovările? Doar vorba aia... pleacă ai noștri, vin... ai voștri, că... la vremuri noi, tot... ei!

Citeam zilele trecute pe site-ul ISJ Neamț, printre diverse anunțuri și atenționare: cod galben! Mai nou și de avertizările meteo se ocupă Inspectoratul nostru, dar aici a greșit-o. Nu fraților! Păzea, că de la minister în jos, totul este.... cod roșu.

prof. dr. D.D. URSACHE

TINEREȚE FĂRĂ BĂTRÎNEȚE, UN FESTIVAL ÎN PANTALONI SCURȚI

Festivalul Național de Teatru al Copiilor, ediția a III-a, Piatra Neamț, 12- 14 iunie 2009

Organizat de Teatrul Tineretului și Asociația Pedagogică "Educatoarea" Piatra Neamț, Festivalul a încercat să prezinte, cu sprijinul Ministerului Culturii și Cultelor, Consiliului Județean Neamț și Inspectoratului Județean un tablou, o imagine, o stare, un puls al teatrului școlar și pre (abordare, viziuni, performanțe).

Răspunzător de coordonatele acestei imagini ar fi trebuit să fie compozitorul George Marcu și juriul condus de domnia sa: Cornel Nicoară, Loredana Grigoriu, Manuela Moți, Adina Giurescu, actori; Rodica Văideanu, inspector ISJ Neamț, Mihaela Bibere, coregraf Bacău, Nadia Ionescu, institutor Piatra Neamț. În treacăt fie spus, n-am înțeles ce caută o secțiune de Artă plastică într-un festival de teatru (în juriu: Gheorghe Cuciureanu, Cristina Ionescu, Ciprian Onofrei). Dacă ar fi fost o expoziție de decoruri, costume sau afișe m-aș mai fi luminat...

Menționînd că președinții edițiilor anterioare au fost actorii Cornel Nicoară și Draga Olteanu Matei, spicuim din concluziile compozitorului George Marcu: "Sînt fericit că am fost la Piatra Neamț zilele acestea. Am avut bucurii extraordinare și am trăit emoții autentice, cum de mult nu mi s-a întîmplat chiar la spectacolele cu actori profesioniști. Nu prea mai pui mîna pe o emoție sinceră în ziua de azi... Am apreciat în același timp, în toate spectacolele prezentate, grija pentru exprimarea corectă, pentru gestul frumos. Dacă ești atent, actoria te poate pregăti și pentru profesia de mîine dar îți și poate impune respectul pentru limba română. În ceea ce privește realizarea spectacolelor, trebuie spus că aceasta este o știință aparte care trebuie să combine în mod fericit efectele de lumină, ilustrație muzicală, mișcare plastică, coregrafie, scenografie. Lucrurile sînt frumoase și deloc dificile, trebuie strînse doar legăturile și dialogul cu profesioniștii din zonele citate. Și ar mai fi o idee esențială de subliniat - la Piatra Neamț existența unui teatru serios a generat întotdeauna și o serioasă mișcare a artiștilor neprofesioniști fie ei maturi sau copii. Și chiar dacă acești actori n-au devenit niciodată profesioniști redutabili, ei au devenit cu siguranță foarte buni spectatori."

Politețuri și lucruri de bun simț. N-am văzut toate spectacolele așa că nu pot conchide. Se observă însă ușor că în mai multe reprezentații îndrumătorii au încercat să-și demonstreze propria deșteptăciune, lăsînd pe seama copilașilor sarcini neînțelese sau dresaje (dresuri?) gratuite, luîndu-le total bucuria jocului. S-a demonstrat încă o dată că "cine are mănîncă și bea, iar cine nu, se uită și rabdă".

Gina Gulai, Manuela Moți, Maria Hibovschi- actrițe cu experiență, talent și tact pedagogic au demonstrat că teatrul pentru copii este un gen mobil, un mod de a antrena și a implica scena în ambele sensuri, o bucurie pentru toți participanții la actul artistic.

Spectacolele lor ar trebui să fie modele și pentru celelalte trupe prezente în festival- din județ sau din țară- iar morala implicită, tot de la Creangă se trage: "dacă e copil să se joace, dacă e cal să tragă și, dacă e popă să citească".

E un lucru la care organizatorii ar trebui să se gîndească, ridicînd nivelul competiției la cel al ideii care a generat-o.

Mircea ZAHARIA

PREMIILE

Festivalul a oferit două premii onorifice "Traian Grigoriu", trofeul festivalului, trei premii din partea Asociației Educatoarea, iar, pe lîngă premiile I, II și III, pe fiecare secțiune în parte, au mai fost acordate și premii speciale ale juriului.

A fost o ediție record, peste 400 de copii venind la Piatra Neamț pentru a-și demonstra talentul artistic din Bacău, Suceava, Iași, Piatra Neamț etc. Trofeul "Tinerețe fără bătrînețe" a revenit Clubului Artis, care a mai cîștigat premiul I pentru interpretare la teatru individual - Ana Maria Holotă, cu o fabulă, premiul I individual pentru Claudiu Ladan care a fost răsplătit și cu premiul special al juriului pentru rolul conductorului din "Domnul Goe", același premiu I la teatru individual revenindu-i și Măriucăi Bălănțescu, precum și premiul I și placheta pentru spectacolul "Domnul Goe" au revenit tot Clubului Artis, coordonat de actrița Gina Gulai. Cele două premii onorifice "Traian Grigoriu" au fost înmînate de actrița Loredana Grigoriu Fundației Neghiniță din Bacău și copilului Teodor Gheorghieș de la Grădinița Școlii nr. 3 din Piatra Neamț. Și trupele din Piatra Neamț, pregătite de actrița Maria Hibovschi de la Școala de Arte a Centrului pentru Cultură "Carmen Saeculare", au primit numeroase premii: Trofeul festivalului pentru preșcolari a revenit Grădiniței Școlii nr. 10, premiul II - trupelor de la Școala nr. 6 și de la Grădinița "Christos Rege", doi copii de la această grădiniță primind și premii de interpretare, în timp ce Viviana Chetraru a fost răsplătită cu premiul pentru cîntec life la secțiunea de artă dramatică.

CREȘTINISM ȘI SUBIECTIVISM

M-am gîndit la abordarea acestui subiect făcînd o analiză a tratatelor și manualelor de istorie a Bisericii Creștine, în urma căreia am remarcat o oarecare doză de subiectivitate a autorului în funcție de cultul creștin căruia îi aparține. Am ajuns la această concluzie studiind o parte dintre sursele imprimate (documentele originale tipărite) existente în Bibliotecile Universității Catolice din Louvain-la-Neuve (Belgia), în mod special cele ale Bibliotecii de Teologie, Bibliotecii Generale de Științe umaniste, Bibliotecii de Istorie, a Centrului General de Informare și Documentare, secția de carte veche și documente etc.). Istoria din surse este cu totul diferită de istoria ușor cosmetizată pe care o cunoaștem din ghiduri, tratate, cursuri universitare sau manuale.

Doar biblioteca Facultății de Teologie conține peste 90.000 de volume (printre acestea numărîndu-se și colecțiile de documente tipărite), la care se adaugă cele 500 de titluri ale periodicelor, 400 de abonamente și peste 250 de periodice existente în varianta on-line.

În biblioteca universității există în total 650.000 de exemplare în fondul de carte veche, din care 28.000 de titluri sunt anterioare anului 1800.

Surse precum seria *Registrelor papilor Inocențiu al III-lea, Grigore al IX-lea, Inocențiu al IV-lea, Decretalele papilor, Colecțiile de legi canonice și administrative, Corespondențele* purtate de către papalitate cu regii, împărații, clericii etc., colecțiile Regesta pontificum romanorum editate de A. Potthast și Ph. Jaffé, seriile *Regestum Vaticanum, seriile Bularium* (conțin bullele papale date în decursul timpului), *Canoanele și hotărîrile sinoadelor ecumenice și ale sinoadelor locale etc.,* la care se adaugă seria completă a colecțiilor *Patrologia latină și greacă*, ne ajută să ne formăm o imagine obiectivă asupra rolului și rostului Bisericii Creștine în istorie, să aflăm răspunsuri la unele întrebări privind acțiunea și reacțiile ei în anumite contexte etc. Acestea ne oferă o cu totul altă imagine decat cea din manuale, condiția fiind să le analizăm cu maximă obiectivitate și în contextul în care s-au petrecut. Așa ne vom explica mai ușor unele evenimente și acțiuni ale Bisericii Apusene precum: Cruciadele, Inchiziția, captivitatea babilonică a papilor etc. putînd prezenta și o altă față a istoriei, deoarece evenimentele sunt aceleași, doar că depinde cine și cum le abordează.

Nu întîmplător, istoricul în drept Italo Mereu (1921 – 2009) considera că, deși au fost deschise arhivele Vaticanului, *Congregația pentru Doctrina Credinței* (fostul Sfîntul Oficiu al Inchiziției) desfășoară aceeași activitate ca și vechea Inchiziție deoarece nu permite cercetătorilor să vadă și să publice anumite documente. Pînă la Arhivele Secrete ale Vaticanului, sau măcar la Biblioteca din Vatican ne mulțumim cu documentele (sursele) tipărite/printate de care dispunem și care se află fie prin marile biblioteci ale lumii, fie prin arhive și muzee.

Departe de mine gîndul de a mă considera acum drept un *„re-inventator al roții”*, am convingerea că subiectul abordat poate constitui o provocare pentru specialiștii în domeniu privind revizuirea unor aspecte, atît în ceea ce privește modul de abordare cît și modalitatea în care este prezentat conținutul istoriei Bisericii Creștine.

Drd. Mihai FLOROAIA

A APĂRUT “CATEDRA”

REVISTA INFORMATIVĂ A F.S.L.I.

În luna martie 2009 a apărut primul număr al revistei de informații sindicale “CATEDRA” sub directa coordonare a Biroului Executiv al F.S.L.I.

Cele trei numere apărute pînă în prezent, deși n-au ajuns încă sub ochii sindicaliștilor din școli (cel puțin în județul Neamț), oferă celor care au reușit să le citească informații sindicale diverse, de mare actualitate și necesitatea activității sindicale.

Articolul editorial al primului număr “De ce acum?” semnat de președintele F.S.L.I., Aurel Cornea precizează că revista reia titlul unei reviste similare a Federației Sindicatelor din învățămînt Bacău, apărută în zilele fierbinți ale lui Ianuarie 1992.

Curînd, după primele apariții, publicația inițiată la Bacău a devenit ziarul F.S.L.I., care a reușit o bună bucată de vreme să-i informeze pe toți cei interesați despre inițiativele federației, începuturile reformei din învățămînt, despre problemele stringente ale sindicatelor la nivel local sau național.

O serie de schimbări organizatorice, dificultăți de tipărire și alte inconveniente de natură subiectivă au condus la renunțarea folosirii revistei la nivel național, ea revenind la matca inițială, ca revistă a sindicaliștilor din județul Bacău.

Acum, în acest început de primăvară a anului 2009, în contextul presiunilor tot mai mari ale sistemului de învățămînt, ce trebuie să se reformeze profund și real, pe baza „Strategiei Naționale pentru Educație”, asumată de toate partidele politice, de sindicatele din învățămînt, susținută de societatea civilă și, mai ales, cerută de evoluția societății românești și internaționale, sîntem convinși că trebuie să reluăm publicarea „Catedrei”.

Revista va conduce la optimizarea comunicării între structurile centrale sindicale și cele locale, ea va trebui să devină o tribună de dezbatere, o confruntare de probleme și opinii ale sindicaliștilor, dar și o punte de solidarizare și unitate pentru sindicaliști, în susținerea deziderateloe și acțiunilor sindicale locale sau naționale.

Ea va oferi și posibilitatea cunoașterii sindicatelor din alte țări ale Uniunii Europene, pentru a compatibiliza școala românească cu cea europeană, în vederea asigurării unor șanse reale și egale absolvenților noștri pe piața muncii.

Revista va oferi tuturor sindicaliștilor exprimarea unor sugestii și propuneri pentru optimizarea activității sindicale, dar și a învățămîntului în toate compartimentele lui.

Numerele 2 și 3 ale revistei oferă, prin articole de fond, semnate de Ioana Purcărea, vicepreședinte al F.S.L.I. și lider al Județului Constanța, respectiv Simion Hîncescu prim- vicepreședinte F.S.L.I., dezbaterea a două probleme de bază ale învățămîntului, reforma și starea de spirit a dascălilor și Legea salarizării unitare- realitate sau utopie.

Neamțul salută cu respect apariția revistei și se va alătura prin colaborări celorlaltor reviste pentru afirmarea deplină a intențiilor ei editoriale.

Ștefan CORNEANU
red. șef adj. revista “Apostolul”

UN TRAMVAI NUMIT DORINȚĂ

Cîțiva profi de istorie din Piatra Neamț au îndeplinit în vara care a început, un număr de ani de la terminarea facultății. Cîți anume? Oho, mulți, foarte mulți. Foștii studenți bat spre...nu vă zic. Numele lor? Buțincu Iulius, Cojocaru Constantin, Huluță Mariana, Rusu Dumitru...” Puștanii” de 70 de ani - na, că m-am scăpat s-au întîlnit în fața Universității ” Al. I. Cuza” din Iași, pe vremea sesiunii actuale a studenților. Revederea a fost ca în filme. Citește: o imensă bucurie. S-au trăncănit mărunt, mărunt toate amintirile amuzante, toate nimicurile tinereții. S-a vorbit despre profesori, examene, cursuri, seminarii, armată și de ce nu despre blaturile făcute de către unii colegi de la Cantina studențească ” Iustin Georgescu” din Păcurari. După prezență s-a vizitat ” dulcele tîrg”, cu tramvaiul de epocă. Hopa! Ați reținut? Fapt inedit și nemaipomenit. Ruta? Sărărie, Copou, Agronomie și retur. A fost-au spus toți – momentul cel mai impresionat al revederii. Pe tot parcursul călătoriei cu tramvaiul, foștii studenți ai grupelor 134 și 135, Istorie – Filozofie, au fost ovaționați de trecătorii ocazionali impresionați de ”spectacol”. Unii, mai vulcanici, s-au urcat din mers în tramvai și au făcut poze cu noi. Normal, pentru ” eternitate”. Plimbarea cu tramvaiul, ideea cea mai aerisită, a reprezentat dorința clară a tuturor de a mai fi studenți o dată. Lucru ce nu se poate. Timpul este necruțător. Este cel mai mare dușman al omului.

Impresionați și osteniți ,” temerarii” din tramvai s-au retras la Biserica ” Sf. Parascheva” pentru pomenirea celor morți, plecați prea devreme dintre noi. Lista pomeniților a început cu profii noștri: acad. Gh. Platon, prof. univ. dr. docent C. Ciubotaru, conf. Universitar N. Gostar...și a continuat cu numele celor 13 colegi , plecați pe drumul fără întoarcere. După cele creștinești au urmat cele lumești. Agapa s-a făcut la Casa Pogor. Cu muzică dar fără dans, că produce amețeli. La început s-a citit o telegramă memorabilă expediată din Cuba lui Fidel Castro. Expeditor? Un coleg de-al nostru – ambasador al României la Havana. Este că suntem ” grande”? Ne –a urat petrecere frumoasă și regret că...Cîți dintre gălăgioșii petrecăreți de la Pogor vor prinde următoarea întîlnire? Cel de Sus știe! Un lucru e clar: de la întîlnire la întîlnire, rîndurile profesorilor pensionați se răresc. Asta-i viața!

Dumitru RUSU

IMPORTANȚA DESIGNULUI VESTIMENTAR ÎN MOLDOVA

„Costumul este o evoluție și motivul cel mai important, după care noi putem să judecăm despre deprinderi, obiceiuri și modul de viață al fiecărui om”
OSCAR WILDE

Portul vestimentar este asemănător unor fire flexibile ce reflectă o anumită viziune despre lume și viață, exprimă idei, sentimente și convingeri, care, în decursul istoriei, au fost selectate ca cele mai specifice particularități ale timpului. Această arheologie costumară înseamnă frumusețe, vechime, tradiție, istorie etc. și joacă un rol colosal pentru designeri care, studiind istoria costumului, pot prognoza noile tendințe, pentru nașterea unui film / spectacol de epocă. Deci, incitantele, frumoasele și încîntătoarele secrete ale costumului au rolul principal în evoluția design-ului contemporan. În ultimii ani, design-ul vestimentar a devenit o specialitate solicitată, dar puțin cunoscută și studiată. Nu putem să vorbim despre design sau creație, fără a le cunoaște istoria. Nu putem prognoza tendințele noi, fără a cunoaște cum a evoluat costumul sau portul în general. Cunoscutul istoric al costumului Fernand Braudel era de părere că „istoria costumului este mai puțin anecdotică decît pare. Ea pune toate problemele: pe cea a materiilor prime, a procedeelor de fabricație, a costurilor de producție, a imobilităților culturale ale modei, a ierarhiilor sociale. Cît se poate de schimbător, costumul indică pretutindeni, cu înverșunare, opozițiile sociale”.

Designul vestimentar în Moldova este un domeniu care nu a constituit obiect de studiu al cercetărilor, în pofida importanței și evoluției lui spectaculoase din ultimele decenii. Puținii cercetători de la noi, care au avut tangență cu tema studiată, și-au axat cercetările în special asupra portului popular, iar părerile acestora au apărut cu mulți ani în urmă. De aceea, e bine să facem un studiu al temei, să analizăm sursele disponibile în domeniu, pentru a evidenția aspecte ale evoluției vestimentare pe teritoriul Moldovei.

După părerea psihologului italian Lina Mondini-Ungaresi, „originea costumului este intelectuală, ca produs al inteligenței, deci un fapt spiritual. Costumul întrunește arta și arta influențează costumul, pentru că veșmîntul conține elemente de creație și reprezintă o concepție filosofică, socială, politică și artistică a unei epoci. Costumul este omul”. Cu alte cuvinte, spune-mi cum te îmbraci ca să-ți spun cine ești. Costumul este un limbaj, ca oricare altul, capabil de a transmite mesaje. Astfel, prin costum pot fi determinate: poziția socială, averea, naționalitatea, locul de proveniență, vîrsta, chiar și caracterul și starea de spirit ale purtătorului. Ce-i drept, în vechime, acestea se citeau mai bine decît astăzi, căci erau mai vizibile. (Ionescu Adrian-Silvan, Uniformele armatei române în timpul Războiului de Independență a patriei, „Muzeul Național” IV/1978).

De-a lungul veacurilor, evoluția vestimentației a suferit un șir de revoluții. Dacă mai înainte moda putea fi descrisă pe perioade de timp, astăzi schimbările sunt rapide si neașteptate. Moda - știm cu toții - este ciclică, numai că de fiecare dată se mai adaugă cîte un pic de farmec, de noutate. Dacă facem o comparație între portul de pe timpuri și cel actual, constatăm că datorită, probabil, acelei libertăți spre care totdeauna tindem s-o obținem, se ține mai puțin cont de ansamblul vestimentației, de tip, de destinație pentru articole de fiecare zi, de gală și festivități, de odihnă etc. Fiecare persoană are caracteristici individuale și e bine să-și găsească eul său ce ține de stil vestimentar. Henri Michaux era de părere că „Îmbrăcămintea este o concepție despre sine pe care fiecare o poartă pe sine”. Modelierul francez Iv Sen Loran sublinia: „dacă o doamnă se iubește cît de puțin pe sine, ea numaidecît va fi dragă și altora”. Cu multă rațiune vorbește și Adina Nanu: „...felul în care arăți constituie o compoziție proprie, în care trăsăturile oferite de natură sunt prelucrate prin coafură și costumație potrivit ideii despre sine, culturii și educației artistice”. (Adina Nanu: „Arta pe om. Look-ul și înțelesul semnelor vestimentare”, București, 2001). Numeroase proiecte de cercetare a realizat și Valentin Nicolae Vartan: Modă și societate, Cultura vestimentară, Stil, Dezvoltarea personalității, Comunicarea nonverbală, garderoba ideală etc.

Începînd din anii 1990, au avut loc numeroase expoziții de design vestimentar, s-au organizat prezentări ale caselor de modă, ceea ce, practic, nu a existat anterior. Acestea demonstrează importanța acestui domeniu. Evoluția modei pe teritoriul actual al Republicii Moldova în perioada analizată a fost determinată de mulți factori: dezvoltarea social-economică; situația politică a formațiunilor statale (ex. influența Imperiilor Otoman și Rus); influența unor centre (Paris); legăturile cu alte regiuni din Europa etc.

Studiul istoric al epocilor, privind importanța, rolurile, personalitățile, a demonstrat că, în perioadele cercetate, au avut loc procese foarte importante privind designul vestimentar. Procese ce au avut și au repercursiuni asupra mentalității populației și asupra vestimentației actuale, care are deosebiri importante față de Europa Occidentală.

Drd. Lilia FLOREA-DONICA
Institutul Patrimoniului Cultural, Chișinău

Textele se pot trimite și pe adresa revista_apostolul@yahoo.com

APOSTOLUL
REVISTĂ EDITATĂ DE SINDICATUL ÎNVĂȚĂMÎNT NEAMȚ
ISSN - 1582-3121
Redacția și administrația: str. Petru Rareș nr. 24, tel/fax: 22.53.32, Piatra Neamț

APOSTOLUL - revistă a cadrelor didactice din județul Neamț, serie nouă, apare prin colaborarea Sindicatului Învățămînt Neamț și Asociației Învățătorilor din județul Neamț (martie 1999).
FONDATORI: C. Luchian, V. Gaboreanu, V. Scripcaru, M. Stamate, I. Rafail, M. Avădanei (noiembrie, 1934)
CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE: Gabriel PLOSCĂ - director general; Florin FLORESCU - *director fondator*, Iosif COVASAN - *director economic*, Constantin TOMȘA - *director executiv*, Gheorghe AMAICEI, Gabriela GRIGORE.
CONSILIUL DE REDACȚIE: Mircea ZAHARIA - *redactor șef*, Ștefan CORNEANU - *redactor șef adjunct*, Dumitrița VASILCA, prof. dr. D. D. URSACHE, Carmen DASCĂLU *(secretar)*, *Dorian RADU - tehnoredactare, foto.*

Prețul: 1 LEU